EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 14.7.2021
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede spodbujanja energije iz obnovljivih virov ter razveljavitvi Direktive Sveta (EU) 2015/652

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} - {SWD(2021) 622 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Evropski zeleni dogovor določa cilj doseganja podnebne nevtralnosti do leta 2050 na način, ki prispeva k evropskemu gospodarstvu, rasti in delovnim mestom. Ta cilj zahteva zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 55 % do leta 2030, kot je potrdil Evropski svet decembra 2020. To pa zahteva bistveno večje deleže obnovljivih virov energije v povezanem energetskem sistemu. Sedanji cilj EU, tj. vsaj 32 % energije iz obnovljivih virov do leta 2030, določen v prenovljeni direktivi o energiji iz obnovljivih virov, v skladu z načrtom za uresničitev podnebnih ciljev ne zadostuje in ga je treba povečati na 38–40 %. Hkrati so za dosego tega višjega cilja potrebni novi spremljevalni ukrepi v različnih sektorjih v skladu s strategijami za povezovanje energetskega sistema, vodik, energijo iz obnovljivih virov na morju in biotsko raznovrstnost.

Splošni cilji revizije prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov so doseči povečanje uporabe energije iz obnovljivih virov do leta 2030, spodbujati boljše povezovanje energetskih sistemov ter prispevati k podnebnim in okoljskim ciljem, vključno z varstvom biotske raznovrstnosti, s čimer se obravnavajo medgeneracijska vprašanja, povezana z globalnim segrevanjem in izgubo biotske raznovrstnosti. Ta revizija prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov je bistvena za doseganje višjega podnebnega cilja ter za zaščito našega okolja in zdravja, zmanjšanje naše energetske odvisnosti ter prispevanje k vodilni vlogi EU na področju tehnologije in industrije, skupaj z ustvarjanjem delovnih mest in gospodarsko rastjo.

• Skladnost z veljavnimi določbami s področja politike

Prenovljena direktiva o energiji iz obnovljivih virov je glavni instrument EU za spodbujanje energije iz obnovljivih virov. Pregled prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov ni samostojen. Je del širšega projekta, ki vpliva na drugo energijsko in podnebno zakonodajo in politične pobude, kot je bilo napovedano v časovnem načrtu evropskega zelenega dogovora in v delovnem programu Komisije za leto 2021 z naslovom „sveženj ‚Pripravljeni na 55'". Predlog za revizijo prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov je skladen s:

i. sistemom EU za trgovanje z emisijami, saj oblikovanje cen ogljika najbolje deluje skupaj z regulativnimi ukrepi;

ii. direktivo o energijski učinkovitosti, ki prispeva k učinkoviti uporabi energije iz obnovljivih virov v sektorjih končne uporabe;

iii. direktivo o energijski učinkovitosti stavb, ki zagotavlja ustrezne zahteve glede energijske učinkovitosti v zvezi z energijo iz obnovljivih virov;

iv. direktivo o okoljsko primerni zasnovi, ki porabnike spodbuja k odmiku od naprav na fosilna goriva;

v. uredbo o rabi zemljišč, spremembi rabe zemljišč in gozdarstvu, ki gospodarskim subjektom zagotavlja spodbude za uporabo projektov za absorpcijo emisij, ki so lahko vir biomase;

vi. direktivo o obdavčitvi energije, ki zagotavlja, da cene spodbujajo trajnostne prakse ter proizvodnjo in uporabo;

vii. zakonodajo o porazdelitvi prizadevanj, ki določa zavezujoče zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (TGP) za sektorje, ki jih zajema prenovljena direktiva o energiji iz obnovljivih virov, kot so promet, stavbe, kmetijstvo in odpadki;

viii. direktivo o kakovosti goriv, ki podpira uporabo goriv iz obnovljivih virov in nizkoogljičnih goriv v prometu;

ix. direktivo o infrastrukturi za alternativna goriva, ki podpira vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva, vključno s polnilnimi postajami za električna vozila ter oskrbovalnimi mesti za vozila na zemeljski plin in vodik;

x. predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o smernicah za vseevropsko energetsko infrastrukturo in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 347/2013[1].

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog temelji predvsem na členu 194(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)[2], ki zagotavlja pravno podlago za predlaganje ukrepov za razvoj novih in obnovljivih oblik energije, kar je eden od ciljev energetske politike Unije iz člena 194(1), točka (c), PDEU. Prenovljena direktiva o energiji iz obnovljivih virov, ki bo spremenjena s tem predlogom, je bila tudi sprejeta v skladu s členom 194(2) PDEU leta 2018. Doda se člen 114 PDEU, pravna podlaga za notranji trg, da se spremeni Direktiva 98/70/ES o kakovosti goriv, ki temelji na navedenem členu.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Potreba po ukrepanju na ravni EU

Države članice same ne morejo zadovoljivo doseči stroškovno učinkovitega pospešenega razvoja trajnostne energije iz obnovljivih virov v okviru bolj povezanega energetskega sistema. Potreben je pristop EU, da se zagotovijo prave spodbude za države članice z različnimi ravnmi ambicij, da bi usklajeno pospešile energetski prehod s tradicionalnega energetskega sistema, ki temelji na fosilnih gorivih, na bolj povezan in energijsko učinkovitejši energetski sistem, ki temelji na proizvodnji, zasnovani na obnovljivih virih energije. Ob upoštevanju različnih energetskih politik in prednostnih nalog držav članic je verjetneje, da se bo z ukrepanjem na ravni EU dosegla potrebna povečana uporaba obnovljivih virov energije kot samo z nacionalnim ali lokalnim ukrepanjem.

Dodana vrednost EU

Ukrepanje EU na področju energije iz obnovljivih virov prinaša dodano vrednost, saj je učinkovitejše in uspešnejše od ukrepanja posameznih držav članic, pri čemer se izogiba razdrobljenemu pristopu z usklajenim obravnavanjem prehoda evropskega energetskega sistema. Zagotavlja neto zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in onesnaževanja, varuje biotsko raznovrstnost, izkorišča prednosti notranjega trga, v celoti izkorišča prednosti ekonomije obsega in tehnološkega sodelovanja v Evropi ter vlagateljem zagotavlja gotovost v regulativnem okviru na ravni EU. Doseganje večjega deleža energije iz obnovljivih virov v končni porabi energije v EU je odvisno od nacionalnih prispevkov vsake države članice. Ti bodo ambicioznejši in stroškovno učinkovitejši, če bodo temeljili na dogovorjenem skupnem pravnem in političnem okviru.

[1] COM(2020) 824 final.
[2] UL C 326, 26.10.2012, str. 1.

- **Sorazmernost**

Prednostni sveženj možnosti politike se šteje za sorazmeren in v največjem možnem obsegu temelji na sedanji zasnovi politike. Več možnosti določa cilj ali merilo, ki ga je treba doseči, vendar sredstva za doseganje teh ciljev prepušča državam članicam. Ravnovesje med obveznostmi in prožnostjo, ki je prepuščena državam članicam pri tem, kako doseči cilje, se šteje za ustrezno glede na nujnost doseganja podnebne nevtralnosti (glej oddelka 3.3 in 7.5 ocene učinka, priložene temu predlogu, SWD (2021) XXX).

- **Izbira instrumenta**

Ta predlog je predlog direktive o spremembi. Glede na njeno razmeroma nedavno sprejetje je ta pregled prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov omejen na to, kar je potrebno za stroškovno učinkovit prispevek k podnebnim ambicijam Unije do leta 2030, in ni popolna revizija direktive, zato se prenovitev ne šteje za primerno.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošni profil vprašancev

Začetna ocena učinka (časovni načrt) je bila za povratne informacije objavljena od 3. avgusta do 21. septembra 2020, prejetih pa je bilo 374 odgovorov deležnikov iz 21 držav članic in 7 držav, ki niso članice EU. Največ odgovorov so poslala podjetja ali poslovna združenja, sledile pa so jim nevladne organizacije, anonimni pošiljatelji in državljani. Poleg tega je Komisija v skladu s pravili Komisije za boljše pravno urejanje 17. novembra 2020 za 12 tednov začela spletno javno posvetovanje. Vsebuje več možnosti in odprta vprašanja, ki zajemajo širok nabor vprašanj v zvezi z revizijo prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov. Skupno je bilo prejetih 39 046 odgovorov. Mnenja deležnikov so bila zbrana tudi na dveh delavnicah; prva je potekala 11. decembra 2020 (skoraj 400 udeležencev), druga pa 22. marca 2021 (skoraj 1 000 udeležencev).

Povzetek mnenj deležnikov

Večina (80 %) odgovorov na spletnem javnem posvetovanju je pokazala naklonjenost povečanju cilja glede obnovljivih virov energije v skladu z načrtom za uresničitev podnebnih ciljev (43 %) ali višjim ciljem (37 %). Hkrati jih je 61 % podprlo zavezujoč cilj na ravni EU in nacionalni ravni. Promet ter ogrevanje in hlajenje sta bila dva najbolj priljubljena sektorja, v katerih so bila potrebna dodatna prizadevanja, pri čemer je večina podprla višje cilje za oba sektorja vsaj na ravni načrta za uresničitev podnebnih ciljev. Usklajen odziv več kot 38 000 udeležencev je zahteval odstranitev biomase s seznama obnovljivih virov in omejitev uporabe bioenergije na lokalno razpoložljive odpadke in ostanke, predstavniki sindikatov, podjetij in večine javnih organov pa so se zavzeli za to, da se sedanja trajnostna merila za biomaso ne bi spremenila.

Stališča deležnikov, izražena na spletnem javnem posvetovanju in delavnicah, so bila upoštevana pri pripravi različnih možnosti politike na zadevnih področjih politike v oceni učinka.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Študija zunanjih izvajalcev, tj. svetovalnega podjetja Trinomics, je zagotovila tehnično podporo za razvoj in izvajanje politike obnovljivih virov energije. Ocena učinka, opravljena za načrt za uresničitev podnebnih ciljev, ocena Komisije o nacionalnih energetskih in

podnebnih načrtih držav članic ter poročilo o napredku na področju energije iz obnovljivih virov za leto 2020 so bili prav tako del zbirke dokazov.

Poleg tega so bile v oceno učinka vključene tudi naslednje študije:

- tehnična podpora za razvoj in izvajanje politike na področju obnovljivih virov energije: večja učinkovitost s povezovanjem sektorjev;
- hlajenje z energijo iz obnovljivih virov v revidirani direktivi o energiji iz obnovljivih virov;
- ogrevanje prostorov z energijo iz obnovljivih virov v revidirani direktivi o energiji iz obnovljivih virov;
- podpora politike za razogljičenje ogrevanja in hlajenja;
- regulativni in tržni pogoji za daljinsko ogrevanje in hlajenje;
- možnosti in ravni za elektrifikacijo ogrevanja prostorov v stavbah;
- poti, ukrepi in mejniki za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov za izvajanje prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov in popolno razogljičenje do leta 2050;
- tehnična pomoč za oceno potenciala tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ter recikliranih ogljičnih goriv, da se vzpostavi metodologija za določitev deleža energije tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora ter razvije okvir za dodatnost v prometnem sektorju;
- poenostavitev dovoljenj in upravnih postopkov za obrate v zvezi z energijo iz obnovljivih virov energije;
- določitev tehničnih zahtev in olajšanje postopka standardizacije potrdil o izvoru na podlagi Direktive (EU) 2018/2001;
- tehnična pomoč za oceno možnosti za uvedbo okoljskega znaka na ravni EU za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov, proizvedene v novih obratih;
- ocena potenciala novih surovin za proizvodnjo naprednih pogonskih biogoriv (ENER C1 2019-412);
- podpora izvajanju določb o posrednih spremembah rabe zemljišč iz direktive o energiji iz obnovljivih virov (ENER/C2/2018-462);
- uporaba lesne biomase za proizvodnjo energije v EU (poročilo Skupnega raziskovalnega središča, 1/2021);
- študija obsega, v kateri so določene tehnične zahteve in možnosti za podatkovno zbirko Unije za sledenje tekočim in plinastim gorivom, namenjenim uporabi v prometu.

Ocena učinka

Ocena učinka, priložena predlogu, je bila pripravljena na podlagi modeliranja, prispevka deležnikov in prispevka medresorske skupine. Poročilo je bilo Odboru za regulativni nadzor predloženo 10. marca 2021. Odbor za regulativni nadzor je 19. aprila 2021 podal prvo mnenje o oceni učinka, drugo pa 19. maja, potem ko je bila ocena učinka ponovno predložena.

Na podlagi tega so bile v oceni učinka analizirane različne možnosti, s katerimi bi revizija prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov lahko uspešno in učinkovito prispevala k uresničitvi posodobljenega cilja v okviru širšega svežnja politik „Pripravljeni na 55“.

Kar zadeva **skupno ciljno** raven **energije iz obnovljivih virov**, možnost 0 (brez sprememb) ne bi zagotovila uresničitve vseevropskega cilja glede energije iz obnovljivih virov, da bi se dosegel vsaj 38–40-odstotni delež v končni porabi energije. Možnost 2 (višji cilj od 40 %) bi lahko povzročila prekoračitev podnebnega cilja in pomanjkanje skladnosti z drugimi zakonodajnimi instrumenti EU. Zato možnost 1 (najnižji cilj v razponu 38–40 %) nima pomanjkljivosti in je torej najprimernejša in učinkovita možnost. Kar zadeva naravo cilja, bi možnost 1 (nacionalni zavezujoči cilji) sicer pomenila najučinkovitejšo doseganje večjega deleža energije iz obnovljivih virov, vendar bi to povzročilo vprašanja glede subsidiarnosti. Sedanji postopek upravljanja energetske unije je pomemben temelj za doseganje cilja glede obnovljivih virov energije. Prva ponovitev postopka pregleda nacionalnih načrtov, zaključenega leta 2020, se je izkazala za učinkovito, saj so bili nacionalni prispevki skupaj dovolj ambiciozni za dosego zavezujočega cilja Unije glede energije iz obnovljivih virov do leta 2030. V skladu z uredbo o upravljanju morajo države članice svoje osnutke posodobitev nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov predložiti do junija 2023 in lahko že pokažejo, kako nameravajo doseči višji cilj za leto 2030. Glede na učinkovito naravo in strukturo sedanjega sistema je najprimernejša možnost 0 (ohranitev zavezujočega cilja EU in nacionalnih prostovoljnih prispevkov).

Kar zadeva **ogrevanje in hlajenje**, možnost 1 (neregulativni ukrepi) držav članic ne bo spodbudila k povečanju prizadevanj v sektorju ogrevanja in hlajenja iz obnovljivih virov na vsaj 1,1 % povprečne letne odstotne točke. Prenos podatkov EU o ogrevanju in hlajenju z obnovljivimi viri energije iz načrta za uresničitev podnebnih ciljev v zavezujoč enotni povečan letni povprečni delež v državah članicah se enako kot možnost 3b ne šteje za sorazmeren, čeprav je najučinkovitejši. Raven obnovljivih virov energije, potrebnih v letu 2030, bi se lahko določila tudi kot cilj, kot je predlagano v možnosti 3c, vendar bi to odstopalo od sedanjega modela in bi lahko oviralo tekoča prizadevanja za izvajanje, čeprav bi to imelo dodatno korist, in sicer jasno določitev končnega cilja do leta 2030. Možnost 3a v kombinaciji z merili za sektor ter merili EU za stavbe iz obnovljivih virov energije in industrijo obnovljivih virov energije ustrezne zasnove (možnost 3d) bi bila učinkovita pri zagotavljanju prave kombinacije dejavnikov za nadaljnje vključevanje teh sektorjev v energetski sistem. Ta možnost 3a bi določila najnižjo pavšalno stopnjo rasti obnovljivih virov energije, tako da bi sedanji okvirni letni cilj povečanja v višini 1,1 odstotne točke kot minimalno zahtevano prizadevanje dopolnili z „dopolnilnimi sredstvi“, značilnimi za posamezne države članice, s prerazporeditvijo dodatnih prizadevanj na želeno raven obnovljivih virov energije v letu 2030 med državami članicami na podlagi BDP in stroškov. Dodatne stopnje povečanja, značilne za posamezne države članice, bi lahko zagotovile sredstvo za oceno relativne ravni ambicij posameznih držav članic v sektorju ogrevanja in hlajenja ter se uporabljale tudi kot morebitni ukrep za zapolnitev vrzeli, če drugi sektorji poleg ogrevanja in hlajenja ne bi dosegli skupnega cilja 38–40 % energije iz obnovljivih virov. Tukaj se upošteva tudi možnost merila za uporabo energije iz obnovljivih virov v stavbnem sektorju.

Razširjeni seznam ukrepov v skladu z možnostjo 2a omogoča prožnost na nacionalni ravni in zagotavlja sorazmernost ter državam članicam omogoča izbiro zbirke orodij. Zasnova spoštuje nacionalne in lokalne razlike v pogojih in izhodiščih ter zagotavlja jasen okvir za akterje na vseh ravneh (nacionalni, regionalni in lokalni) ter vseh vrst (od javnih služb in podjetij do občin in državljanov–porabnikov/proizvajalcev–odjemalcev).

V zvezi **daljinskim ogrevanjem in hlajenjem** bi možnost 3c (povečanje okvirnega cilja letnega povečanja za 1 % v odstotnih točkah na ravni načrta za uresničitev podnebnih ciljev v višini 2,1 %, ne da bi se spremenila njegova narava) usmerjala spremembe daljinskega ogrevanja k vključevanju več energije iz obnovljivih virov v skladu s cilji iz načrta za uresničitev podnebnih ciljev in cilji ogljične nevtralnosti, pri čemer bi se upoštevale najrazličnejše razmere v državah članicah. Možnost 3b (okvirni cilj EU glede obnovljivih virov energije za delež obnovljivih virov energije pri daljinskem ogrevanju in hlajenju) bi lahko prinesla podobne koristi kot možnost 3c, vendar odstopa od sedanjih določb in bi lahko negativno vplivala na izvajanje, ki že poteka. Možnost 3d (povečanje cilja povečanja za 1 % v odstotnih točkah, ki postane zavezujoč) bi bila najučinkovitejša zasnova cilja, vendar je prestroga in državam članicam pušča manj manevrskega prostora. Možnost 3a (brez sprememb) bi omogočila neomejeno nadaljevanje daljinskega ogrevanja s fosilnimi gorivi in zato ni skladna s cilji pregleda. Možnost 2 (seznam ukrepov) je lahko samostojna ali dopolnilna, saj zagotavlja jasnejši omogočitveni okvir za preoblikovanje daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki bo omogočil oskrbo z energijo iz obnovljivih virov v stavbah in postal ključni instrument za razogljičenje toplote, hkrati pa krepi vključevanje energetskega sektorja v nacionalne energetske sisteme in energetske sisteme EU. Kombinacija možnosti 2 o ukrepih in ciljne zasnove iz možnosti 3c je najprimernejša možnost za zagotovitev, da se daljinsko ogrevanje in hlajenje uskladita z evropskih zelenim dogovorom in postaneta dejavnik, ki omogoča doseganje ciljev iz načrta za uresničitev podnebnih ciljev in ciljev povezovanja energetskega sistema. Ta možnost bi skupaj z možnostmi za splošno ogrevanje in hlajenje ter stavbe določila tudi omogočitveni okvir za razvoj in razširitev sodobnih pametnih sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki temeljijo na obnovljivih virih energije.

Kar zadeva **vključevanje električne energije iz obnovljivih virov**, bi možnost 1.1 (razpoložljivost informacij o deležu električne energije iz obnovljivih virov iz omrežja v skoraj realnem času) zagotovila učinkovite signale za spodbujanje trga, ki so neposredno povezani s prodorom obnovljivih virov energije in zmanjšanjem emisij ogljika, brez kakršnega koli upravnega bremena in v skladu z obstoječo zakonodajo. Možnost 1.2 (informacije o deležu obnovljivih virov energije in profilu emisij toplogrednih plinov (TGP)) bi imela nekatere pozitivne učinke na obveščanje porabnikov, sicer pa bi prinesla omejeno dodano vrednost. Možnosti 2.1–2.3 zajemajo različne vidike optimizacije pametne infrastrukture za polnjenje z različnimi stopnjami pozitivnega prispevka k skupnim stroškom izvajanja in koristim za gospodarstvo. Da bi se državam članicam zagotovila prožnost, je bilo izvajanje na podlagi nacionalne ocene v vsakem primeru izbrano kot najprimernejša rešitev, ki temelji na funkcionalnosti pametnega polnjenja, vključno z dvosmernim polnjenjem in uvedbo dodatnih pametnih polnilnih mest (2.1B, 2.2B in 2.3). Možnosti 3.1–3.3 obravnavajo različne ovire na trgu združevanja in zagotavljanja storitev mobilnosti, ki onemogočajo konkurenco. Možnost 3.1 (zagotavljanje, da operaterji omrežij in udeleženci na trgu ne diskriminirajo ali nesorazmerno obravnavajo sistemov ali naprav za shranjevanje električne energije, ne glede na njihovo velikost (majhne v primerjavi z velikimi) ali glede na to, ali so stacionarne ali mobilne, tako da lahko konkurenčno ponujajo storitve prilagajanja in izravnave) je možnost brez obžalovanja. Možnost 3.2 (da imajo neodvisni združevalci in ponudniki storitev mobilnosti dostop do osnovnih informacij o baterijah, kot sta stanje in stanje napolnjenosti) je potrebna za vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev, njeno zgodnje izvajanje pa bi imelo pozitivne dolgoročne učinke na razpoložljivost, kakovost in stroške storitev, ki se zagotavljajo lastnikom gospodinjskih baterij in uporabnikom električnih vozil (EV). Pričakuje se, da bo možnost 3.3 (zagotovitev odprtega dostopa do vse javno dostopne infrastrukture za polnjenje) postala vse bolj koristna zaradi širjenja EV.

Med obravnavanimi možnostmi v zvezi s **povečanjem energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju** je kombinacija možnosti 1B (poleg povečanja cilja in podcilja za napredna pogonska biogoriva se uvede namenski podcilj za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora) ter možnosti 2A (dobavitelji goriva, za katere velja energetska obveznost), 2C (izbira med pristopi, opisanimi pri možnostih 2A in 2B (dobavitelji goriva, za katere velja emisijska obveznost), ki je prepuščena državam članicam) ali 2D (dobavitelji goriva, za katere velja emisijska obveznost, vendar morajo upravljavci doseči najmanjše deleže za napredna pogonska biogoriva in goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora) na splošno najboljša. Čeprav vse možnosti razen možnosti 1 zagotavljajo potrebno raven ambicioznosti, obstajajo precejšnje razlike. Možnosti, ki temeljijo na energiji, imajo lahko prednost pri spodbujanju razvoja in proizvodnje inovativnih goriv iz obnovljivih virov in recikliranih ogljičnih goriv, saj zagotavljajo najbolj predvidljiv in stabilen okvir politike za naložbe v take tehnologije. Možnosti, ki temeljijo na intenzivnosti TGP, lahko spodbudijo izboljšave dobavne verige in tehnološko učinkovitost goriv iz obnovljivih virov in nizkoogljičnih goriv, pri katerih so proizvodni stroški višji in bi imeli prednost zagotavljanja skladnosti s pristopom, izbranim v skladu z direktivo o kakovosti goriv. To pa bi zahtevalo spremembo metodologije, ki se uporablja za določitev intenzivnosti emisij TGP.

Spodbujanje uporabe goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora je popolnoma v skladu s strategijo za povezovanje energetskega sistema in strategijo za vodik ter načrtom za uresničitev podnebnih ciljev, zlasti če upoštevamo perspektivo po letu 2030. To velja zlasti za možnost 1 (razširitev obsega obračunavanja goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora zunaj področja prometa in izboljšanje doslednosti obračunavanja goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora) ter možnost 3 (ustvarjanje posebnih podciljev za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v sektorjih, ki jih je težko razogljičiti). Posebni, vendar realistični podcilji za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora za prometni in industrijski sektor v letu 2030 bi bili prvi korak k njihovemu obsežnejšemu razvoju po letu 2030.

V zvezi s **certificiranjem** goriv iz obnovljivih virov in nizkoogljičnih goriv sta bili ocenjeni možnost 1a (prilagoditev področja uporabe in vsebine sedanjega sistema certificiranja, da se vključijo vsa goriva iz prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, vključno z recikliranimi ogljičnimi gorivi) in možnost 2A (nadaljnji razvoj obstoječega sistema potrdil o izvoru kot alternativnega sistema certificiranja). Za možnost 1a se šteje, da ima dober potencial za okrepitev obstoječega sistema, certificiranje nizkoogljičnih goriv pa bi bilo treba obravnavati v ločenem zakonodajnem predlogu, kot je sveženj o trgu vodika in razogljičenega plina. Odločitve v zvezi z razvojem informacijske tehnologije bo moral predhodno odobriti Odbor Evropske komisije za informacijsko tehnologijo in kibernetsko varnost.

Kar zadeva možnosti za zagotovitev **trajnosti bioenergije**, bi možnost 1 (neregulativni ukrepi) olajšala izvajanje trajnostnih meril iz prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, vendar ne bi vključevala dodatnih zaščitnih ukrepov za obravnavanje ugotovljenih tveganj. Možnost 2 (ciljna okrepitev sedanjih trajnostnih meril EU za bioenergijo) bi zagotovila najbolj neposredno zaščito pred tveganji proizvodnje gozdne biomase na območjih z visoko biotsko raznovrstnostjo. Uvedla bi tudi dodatne zaščitne ukrepe, ki bi spodbujali optimalen prihranek emisij TGP v življenjskem ciklu in se izognili novi neučinkoviti uporabi biomase v energetskem sektorju. Možnost 3 (nadzor malih obratov) bi dodatno povečala učinkovitost možnosti 2, saj bi urejala večjo porabo biomase za energijo v EU. Prav tako bi pripomogla k boljšemu javnemu spremljanju proizvodnje in uporabe biomase. Na podlagi prednostnih možnosti 2, 3 in 4.2 (ki od držav članic zahtevajo, da svoje programe podpore za biomasna goriva oblikujejo tako, da se čim bolj zmanjšajo izkrivljanja trga surovin, s čimer bi se čim bolj zmanjšala uporaba visokokakovostnega okroglega lesa) bi to prispevalo k

zmanjšanju uporabe celih dreves za proizvodnjo energije, kot je določeno v strategiji EU za biotsko raznovrstnost.

Poleg glavnih ciljev revizije prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, da bi se obravnavale nezadostne ambicije za leti 2030 in 2050 in nezadostno povezovanje sistemov ter posodobile določbe o trajnosti bioenergije, bi lahko omejeno število dodatnih **„spremljajočih“ ali omogočitvenih ukrepov** prispevalo k stroškovno učinkovitemu uvajanju obnovljivih virov energije.

Kar zadeva dogovore o nakupu električne energije, bo možnost 1 (smernice) državam članicam zagotovila dodatne smernice, ne da bi se povečalo upravno breme, čeprav bo učinkovitost odvisna od uporabe teh smernic. Možnost 2 (finančna podpora za uporabo dogovorov o nakupu električne energije za mala in srednja podjetja) bo imela pozitivne koristi za uporabo obnovljivih virov energije in evropsko gospodarstvo. Možnost 3 (krepitev regulativnih ukrepov za dogovore o nakupu električne energije) bi državam članicam naložila dodatno breme za odpravo kakršnih koli neupravičenih ovir, vendar bi lahko zagotovila dodatno gotovost za proizvajalce in odjemalce električne energije iz obnovljivih virov. Možnosti 1 in 2 se štejeta za prednostno kombinacijo.

Kar zadeva **čezmejno sodelovanje**, možnost 1 (posodobljene smernice Komisije) sama po sebi ne bi bila zelo učinkovita, medtem ko je možnost 2 (obveznost držav članic, da preskusijo čezmejno sodelovanje v naslednjih treh letih) zmerno učinkovita. Čeprav bi bili možnost 3 (obvezno delno odprtje programov podpore) in možnost 4 (okrepljena uporaba mehanizma Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov) zelo učinkoviti, se pričakuje, da bo možnost 2 politično bolj sprejemljiva in zato prednostna.

Glede spodbujanja **morske energije** bi bilo glede na zavezujočo naravo možnosti 1 (skupno načrtovanje) zelo učinkovito zagotoviti določanje ciljev in njihovo izvajanje za posamezen morski bazen. Za možnost 2 (uvedba enotnih kontaktnih točk za izdajo dovoljenj za posamezni morski bazen) se lahko pričakuje, da bo učinkovito olajšala izdajanje dovoljenj za čezmejne projekte na področju obnovljivih virov energije na morju. Kombinacija obeh možnosti je prednostna.

Kar zadeva **industrijo**, se ne pričakuje, da bi možnost 0 (brez sprememb) povečala delež porabe energije iz obnovljivih virov v industrijskem sektorju, kar bi povzročilo resne pomisleke glede cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2030 in doseganja podnebne nevtralnosti do leta 2050. Možnost 1 (uvedba uporabe energije iz obnovljivih virov pri pregledih, ki se zahtevajo v direktivi o energijski učinkovitosti) bi zagotovila učinkovita sredstva za uvajanje industrijskih akterjev poleg obstoječih stroškovno učinkovitih rešitev za prehod na energijo iz obnovljivih virov brez kakršnega koli upravnega bremena in v skladu z obstoječo zakonodajo. Možnost 2 (označevanje industrijskih izdelkov v nekaterih sektorjih, za katere se trdi, da so proizvedeni z energijo iz obnovljivih virov) je učinkovito sredstvo za oblikovanje enotnega in skladnega trga za podjetja, ki dajejo na trg izdelke in storitve, proizvedene z energijo iz obnovljivih virov. Vsako obvezno označevanje bi moralo biti skrbno zasnovano, da se zagotovi skladnost s pravili STO. Možnosti 1 in 2 bi se dopolnjevali in bili najučinkovitejši možnosti v kombinaciji z okvirnim ciljem za uporabo energije iz obnovljivih virov v industriji.

Na splošno imajo možnosti politike pozitivne gospodarske, okoljske in družbene koristi. Varnejši energetski sistem EU, ki je manj odvisen od uvoza, bi bil dosežen s povečanjem energije iz obnovljivih virov, zlasti z morja. Revizija prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov bo verjetno pozitivno vplivala na gospodarsko rast in naložbe, saj bo ustvarila kakovostna delovna mesta ter zmanjšala uvoz fosilnih goriv in znižala stroške energije za porabnike in podjetja. Številne možnosti politike naj bi ustvarile delovna mesta v

skladu s predvidenim zelenim digitalnim okrevanjem. Pričakujejo se pozitivni učinki na zaposlovanje, zlasti v sektorjih, povezanih z energijo iz obnovljivih virov, in sicer s povečanjem zaposlenosti ter znanj in spretnosti v gradbeništvu in sektorju oskrbe z energijo ter premikom v zaposlovanju med sektorji. Na euro odhodkov energija iz obnovljivih virov ustvari skoraj 70 % več delovnih mest kot poraba fosilnih goriv, sončna fotonapetostna energija pa ustvari več kot dvakrat več delovnih mest na enoto proizvodnje električne energije v primerjavi s premogom ali zemeljskim plinom. Večja uporaba energije iz trajnostnih obnovljivih virov, vključno s čistim vodikom, bi povzročila zmanjšanje emisij TGP Nadomestitev fosilnih goriv bo prav tako zmanjšala onesnaževala zraka in ugodno vplivala na zdravje. Elektrifikacija cestnega prometa, ki temelji na obnovljivih virih energije, bi pozitivno vplivala zlasti na onesnaževanje zraka v mestih, elektrifikacija na primer ogrevanja v stavbah pa bi znatno prispevala k zmanjšanju emisij TGP in drugih onesnaževal zraka iz evropskega stavbnega fonda, ki je danes močno odvisen od fosilnih goriv. Kakovost zraka v mestih se bo med drugim izboljšala z ogrevanjem iz obnovljivih virov, zlasti z daljinskim ogrevanjem v mestih. Pozitivni vplivi biotske raznovrstnosti bodo izhajali iz strožjih trajnostnih meril za bioenergijo. Tako se lahko zmanjša uvoz biomasnih goriv iz držav zunaj EU, saj se tretje države odločajo, da jih ne bodo upoštevale, in preusmerjajo svoj izvoz iz EU.

Revizija prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov bo imela predvsem praktične posledice za javne uprave držav članic, saj je treba izpolniti višje (zavezujoče) cilje, za katere si je treba prizadevati in jih ustrezno spremljati. Drugi ukrepi, ki se zahtevajo od javne uprave, vključujejo spodbujanje in olajševanje uporabe energije iz obnovljivih virov pri več prevoznikih.

- Ustreznost in poenostavitev predpisov

Med letoma 2014 in 2016 je bila izvedena ocena programa ustreznosti in uspešnosti predpisov za direktivo o energiji iz obnovljivih virov. Glede na razmeroma nedavno sprejetje prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov je predlagana revizija omejena na to, kar je potrebno za stroškovno učinkovit prispevek k podnebnim ambicijam Unije do leta 2030, in ni popolna revizija direktive. V oceni učinka so bile opredeljene možnosti za poenostavitev zakonodaje in znižanje regulativnih stroškov.

Spremembe ureditve za spremljanje skladnosti niso predvidene.

Za povečanje uporabe energije iz obnovljivih virov pri ogrevanju in hlajenju ter v stavbah bodo potrebna gradbena dela/obnova, kar bo privedlo do povečanja zaposlenosti v sektorju. Do 95 % gradbenih arhitekturnih ter drugih podjetjih v gradbeništvu predstavljajo mala in srednja podjetja (MSP), zato obstaja verjeten pozitivni gospodarski učinek na MSP. Smernice in finančna podpora za dogovore o nakupu električne energije bodo MSP, ki nimajo sredstev, pomagale, da sodelujejo pri zapletenih pogodbah. Strožja merila za gozdno biomaso lahko povzročijo višje upravne stroške in obremenitev za male in srednje velike gospodarske subjekte.

Da bi zagotovili pošteno konkurenco na enotnem trgu, bi morala za vse gospodarske subjekte veljati enaka pravila. Predlog kot tak ne izvzema MSP ali mikropodjetij, razen zagotavljanja poenostavljenih mehanizmov preverjanja za male obrate za proizvodnjo energije. Vendar bodo predvideni gospodarski učinki verjetno koristili tudi MSP, saj večino vrednostne verige uporabe tehnologije za pridobivanje energije iz obnovljivih virov, zlasti sončne fotonapetostne energije, upravljajo MSP.

Temeljne pravice

Kar zadeva skladnost z Listino o temeljnih pravicah, je glavni cilj te revizije povečati uporabo energije iz obnovljivih virov in zmanjšati emisije TGP, kar je popolnoma v skladu s členom 37 Listine, ki določa, da je treba v politike Unije vključiti visoko raven varstva in izboljšanje kakovosti okolja, ki se zagotavljata v skladu z načelom trajnostnega razvoja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

S tem predlogom se nadomešča veljavna direktiva o uporabi energije iz obnovljivih virov, zato se ocenjuje, da bodo upravni učinek in stroški zmerni, saj je večina potrebnih struktur in pravil vzpostavljenih. Predlog ne pomeni dodatnih stroškov za proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

• Izvedbeni načrti ter ureditve spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Ko bosta sozakonodajalca sprejela to direktivo o spremembi, bo Komisija v obdobju prenosa sprejela naslednje ukrepe za olajšanje njenega prenosa:

– priprava korelacijske tabele, ki se uporablja kot kontrolni seznam za prenos za države članice in Komisijo;

– organizacija srečanj s strokovnjaki držav članic, odgovornimi za prenos različnih delov Direktive, da bi razpravljali o tem, kako jih prenesti in odpraviti dvome, bodisi v okviru usklajenega ukrepanja za obnovljive vire energije bodisi v sestavi odbora;

– razpoložljivost za dvostranska srečanja in pozive državam članicam v primeru posebnega vprašanja o prenosu Direktive.

Po roku za prenos bo Komisija izvedla celovito oceno, ali so države članice Direktivo v celoti in pravilno prenesle v nacionalno zakonodajo.

Uredba (EU) 2018/1999 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov je vzpostavila okvir za celovito energetsko in podnebno načrtovanje, spremljanje in poročanje, da bi se spremljal napredek pri doseganju podnebnih in energetskih ciljev v skladu z zahtevami glede preglednosti iz Pariškega sporazuma. Države članice so morale Komisiji do konca leta 2019 predložiti svoje celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, ki zajemajo pet razsežnosti energetske unije za obdobje 2021–2030. Od leta 2023 morajo države članice vsaki dve leti poročati o napredku pri izvajanju načrtov, poleg tega pa morajo do 30. junija 2023 Komisijo uradno obvestiti o svojih osnutkih posodobitev načrtov, končne posodobitve pa predložiti 30. junija 2024. Ta posodobitev, ki naj bi bila predložena leta 2024, bi zajemala obveznosti načrtovanja, povezane z vsemi novimi cilji, dogovorjenimi v reviziji prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov. Morebitne dodatne zahteve glede načrtovanja in poročanja, določene v tem predlogu, ne bodo ustvarile novega sistema načrtovanja in poročanja, temveč bi zanje veljal obstoječi okvir za načrtovanje in poročanje v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999. Prihodnja revizija uredbe o upravljanju bi omogočila konsolidacijo teh zahtev glede poročanja.

• Obrazložitveni dokumenti (za direktive)

Po sodbi Sodišča Evropske unije v zadevi Komisija proti Belgiji (zadeva C-543/17) morajo države članice uradnim obvestilom o nacionalnih ukrepih za prenos priložiti dovolj jasne in natančne informacije, kateri nacionalni predpisi prenašajo katere določbe direktive. To je treba zagotoviti za vsako obveznost in ne le na „ravni členov“. Če države članice izpolnijo to obveznost, jim načeloma ne bi bilo treba pošiljati obrazložitvenih dokumentov o prenosu Komisiji.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Glavne določbe, ki bistveno spreminjajo Direktivo (ES) 2018/2001 ali dodajajo nove elemente, so naslednje:

Člen 1(1) spreminja člen 2 prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s spremembo opredelitve goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora in privzete vrednosti ter dodajanjem novih opredelitev pojmov kakovostnega okroglega lesa, goriv iz obnovljivih virov, trgovalnega območja, pametnega merjenja, polnilnega mesta, udeleženca na trgu, trga električne energije, gospodinjske baterije, baterije za električna vozila, industrijske baterije, stanja, stanja napolnjenosti, vrednosti delovne moči, pametnega polnjenja, regulativnega organa, dvosmernega polnjenja, običajnega polnilnega mesta, industrije, neenergetskih namenov, gozdnega nasada in zasajenega gozda.

Člen 1(2) spreminja člen 3(1) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljenim ciljem EU za leto 2030, tj. najmanj 40-odstotni delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije Unije leta 2030. Prav tako spreminja člen 3(3), da se okrepi obveznost zmanjšanja tveganja nepotrebnega izkrivljanja trga, ki izhaja iz programov podpore, in prepreči podpiranje nekaterih surovin za proizvodnjo energije v skladu z načelom kaskadne uporabe. Uvaja tudi obveznost postopne odprave, z nekaterimi izjemami, podpore za proizvodnjo električne energije iz biomase od leta 2026. Poleg tega člen 1(2) dodaja nov odstavek o elektrifikaciji za pomoč državam članicam pri doseganju njihovih nacionalnih prispevkov.

Člen 1(3) spreminja člen 7 prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljeno metodo izračuna deleža energije iz obnovljivih virov, tako (i) da je treba energijo iz goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora upoštevati v sektorju, v katerem se porabi (električna energija, ogrevanje in hlajenje ali promet), ter (ii) da električna energija iz obnovljivih virov, ki se uporablja za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ni vključena v izračun bruto končne porabe električne energije iz obnovljivih virov v državi članici.

Člen 1(4) spreminja člen 9(1) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov z dodatnim odstavkom o obveznosti držav članic, da v treh letih izvedejo čezmejni pilotni projekt, in člen 9(7) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov z dodatnim odstavkom o skupnem energetskem načrtovanju na morju za posamezni morski bazen, v skladu s katerim morajo države članice skupaj opredeliti količino pridobivanja energije iz obnovljivih virov na morju, ki se bo uporabljala v vsakem morskem bazenu do leta 2050, in se dogovoriti glede sodelovanje v zvezi s tem, in sicer z vmesnimi koraki v letih 2030 in 2040.

Člen 1(5) spreminja člen 15 prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s črtanjem odstavkov 4 do 7 v zvezi s stavbami, ki so bile prenesene v nov člen (15a), posodobitvijo sklicev na standarde, okrepitvijo določb o pogodbah o nakupu električne energije iz obnovljivih virov in dodajanjem klavzule o pregledu upravnih postopkov eno leto po začetku veljavnosti te direktive o spremembi.

Člen 1(6) dodaja nov člen 15a o vključevanju energije iz obnovljivih virov in omogočitvenih ukrepih za vključevanje ogrevanja in hlajenja v stavbe. Ta novi člen

vključuje nov okvirni cilj Unije glede obnovljivih virov energije v stavbah do leta 2030 v višini 49 % in sklic na novo opredelitev „učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja“, ki bosta dodana prenovljeni direktivi o energijski učinkovitosti, kar je eden od načinov za doseganje najnižje ravni obnovljivih virov energije v novih stavbah in stavbah, v katerih poteka večja prenova. Prilagaja besedilo odstavkov o stavbah iz člena 15 prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, da bi bili povezani z doseganjem okvirnih ciljev glede energije iz obnovljivih virov in bi spodbudili zamenjavo ogrevalnih sistemov na fosilna goriva z obnovljivimi viri energije ter bili skladni z direktivo o energijski učinkovitosti stavb.

Člen 1(7) spreminja člen 18(3) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s prilagojenimi odstavki o zahtevah glede kvalifikacij in certificiranja inštalaterjev, katerih namen je obravnavati pomanjkanje inštalaterjev ogrevalnih sistemov z obnovljivimi viri energije, ki predstavlja „zavoro“ pri postopnem opuščanju sistemov s fosilnimi gorivi. Črta tudi seznam posebnih vrst tehnologij ogrevanja z energijo iz obnovljivih virov in ga nadomešča s splošnim sklicevanjem na ogrevalne sisteme z obnovljivimi viri energije. Člen 18(4) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov spreminja tako, da države članice zavezuje k uvedbi ukrepov v podporo udeležbi v programih usposabljanja. Predhodna možnost držav članic, da objavijo seznam kvalificiranih inštalaterjev, postane zahteva.

Člen 1(8) spreminja člen 19(2) in (8) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, tako da odpravlja možnost držav članic, da proizvajalcu, ki prejme finančno podporo, ne izdajajo potrdil o izvoru, kar je povezano s spremembami v zvezi s pogodbami o nakupu električne energije iz člena 15.

Člen 1(9) spreminja člen 20(3) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov z novim in dodatnim odstavkom za izboljšanje povezovanja energetskega sistema med sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja in drugimi energetskimi omrežji, tako da se od držav članic zahteva, da po potrebi razvijejo učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje za spodbujanje ogrevanja in hlajenja iz obnovljivih virov.

Člen 1(10) uvaja nov člen 20a v prenovljeno direktivo o energiji iz obnovljivih virov o spodbujanju vključevanja električne energije iz obnovljivih virov v sistem z naslednjimi ukrepi:

- operaterji prenosnih sistemov in operaterji distribucijskih sistemov morajo dati na voljo informacije o deležu obnovljivih virov energije in deležu TGP v električni energiji, ki jo dobavljajo, da bi povečali preglednost in zagotovili več informacij udeležencem na trgu električne energije, združevalcem, porabnikom in končnim uporabnikom;
- proizvajalci baterij morajo lastnikom baterij in tretjim stranem, ki delujejo v njihovem imenu, omogočiti dostop do informacij o zmogljivosti baterije, stanju, stanju napolnjenosti in vrednosti delovne moči;
- države članice zagotovijo zmogljivost pametnega polnjenja za običajne polnilne postaje, ki niso javno dostopne, zaradi njihovega pomena za povezovanje energetskega sistema;
- države članice zagotovijo, da regulativne določbe o uporabi skladiščnih in izravnalnih sredstev ne diskriminirajo udeležbe malih in/ali mobilnih sistemov za shranjevanje na trgu storitev prožnosti, izravnave in shranjevanja.

Člen 1(11) v prenovljeno direktivo o energiji iz obnovljivih virov uvaja nov člen 22a o vključevanju energije iz obnovljivih virov v industrijo z okvirnim ciljem povprečnega letnega povečanja energije iz obnovljivih virov za 1,1 odstotne točke in zavezujočim ciljem 50-odstotnega deleža goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki se uporabljajo kot surovina ali nosilec energije. Uvaja tudi zahtevo, da se pri označevanju zelenih industrijskih izdelkov navede odstotek energije iz obnovljivih virov, ki se uporablja v skladu s skupno metodologijo na ravni EU.

Člen 1(12) spreminja člen 23(1) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, tako da letno povečanje ogrevanja in hlajenja za 1,1 odstotne točke postane zavezujoče izhodišče, in dodaja dodatni odstavek, v skladu s katerim morajo države članice oceniti svoj potencial energije iz obnovljivih virov ter potencial uporabe odvečne toplote in odvečnega hladu v sektorju ogrevanja in hlajenja. Spreminja tudi člen 23(4) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov z razširjenim naborom ukrepov za pomoč pri uresničevanju cilja za ogrevanje in hlajenje. Prav tako poveča pomen tega odstavka, saj morajo države članice zagotoviti, namesto da si za to le prizadevajo, da bi bili ukrepi dostopni za vse porabnike, zlasti za tiste v gospodinjstvih z nizkimi dohodki ali v ranljivih gospodinjstvih, ki sicer ne bi imeli ustreznega začetnega kapitala, da bi jih lahko koristili.

Člen 1(13) spreminja člen 24(1) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljenim odstavkom o informacijah o deležu energije iz obnovljivih virov v sistemih daljinskega ogrevanja in hlajenja. Člen 1(13) spreminja člen 24(4) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljenim odstavkom o povečanem ciljnem deležu, in sicer z 1 odstotne točke na 2,1 odstotne točke energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hladu pri daljinskem ogrevanju in hlajenju, doda pa se tudi nov odstavek, ki razširja dostop tretjih strani do uporabe sistemov daljinskega ogrevanja ali hlajenja nad 25 MWth, kadar je to smiselno. Člen 1(13) spreminja člen 24(5) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljenim odstavkom, ki dodaja sklic na novo opredelitev učinkovitega daljinskega ogrevanja (ki se doda prenovljeni direktivi o energijski učinkovitosti) in od držav članic zahteva, da vzpostavijo mehanizem za obravnavo neupravičenih zavrnitev dostopa tretjih strani. Člen 24(6) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov se spremeni z novim odstavkom o okviru za lažje usklajevanje med akterji, ki imajo vlogo pri uporabi odvečne toplote in odvečnega hladu. Člen 1(13) spreminja člen 24(8) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljenimi odstavki, ki od operaterjev distribucijskih sistemov zahtevajo, da vsaka štiri leta ocenijo potencial sistemov daljinskega ogrevanja ali hlajenja za izravnavo in druge sistemske storitve. Člen 24(9) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov se spremeni s posodobljenim odstavkom o obveznosti držav članic, da zagotovijo, da pristojni organ jasno opredeli, objavi in uveljavlja pravice porabnikov ter pravila za upravljanje sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja v skladu z revidiranimi pravili. Člen 24(10) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov se spremeni s posodobljenim odstavkom, v katerem se popravijo sklici in doda nova opredelitev učinkovitega daljinskega ogrevanja (ki se doda prenovljeni direktivi o energijski učinkovitosti).

Člen 1(14) spreminja člen 25(1) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov z zviševanjem ravni ambicioznosti obnovljivih virov energije v prometu z določitvijo cilja 13-odstotnega zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov, povečanjem podcilja za napredna pogonska biogoriva z vsaj 0,2 % v letu 2022 na 0,5 % v letu 2025 in

2,2 % v letu 2030 ter uvedbo podcilja 2,6 % za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora. Člen 1(14) uvaja tudi mehanizem dobropisov za spodbujanje elektromobilnosti, v skladu s katerim bodo gospodarski subjekti, ki električno energijo iz obnovljivih virov dobavljajo električnim vozilom prek javnih polnilnih postaj, prejeli dobropise, ki jih lahko prodajo dobaviteljem goriva, ki jih lahko uporabijo za izpolnitev obveznosti dobavitelja goriva.

Člen 1(15) spreminja člen 26 prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, da bi izražal cilj glede intenzivnosti toplogrednih plinov, določen v prometu.

Člen 1(16) spreminja člen 27(1) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov z določitvijo pravil za izračun zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov goriv, doseženega z uporabo obnovljivih virov energije v prometu, ter ciljev za napredna pogonska biogoriva, bioplin in goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora. Člen 1(16) črta člen 27(2) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, da se odstranijo multiplikatorji, povezani z nekaterimi gorivi iz obnovljivih virov in električno energijo iz obnovljivih virov, ki se uporablja v prometu. Člen 1(16) spreminja člen 27(3) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, da se črta okvir dodatnosti za električno energijo v prometu in da se določbe o izračunu goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, proizvedenih iz električne energije, uporabljajo ne glede na sektor, v katerem se taka goriva porabijo.

Člen 1(17) spreminja člen 28 s črtanjem odstavkov o podatkovni zbirki Unije, ki je zdaj urejena v členu 31(a), in s črtanjem pooblastila iz odstavka 5 za sprejetje delegiranega akta z opredelitvijo metodologije za ocenjevanje prihrankov emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora ter recikliranih ogljičnih goriv, ki je zdaj urejena v členu 1(20).

Člen 1(18) spreminja člen 29(1), (3), (4), (5) in (6) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljenimi odstavki s ciljno usmerjeno okrepitvijo sedanjih trajnostnih meril z uporabo obstoječih meril za zemljišča (npr. izvzeta območja) za kmetijsko biomaso tudi za gozdno biomaso (vključno s primarnimi, zelo raznolikimi gozdovi in šotišči). Ta okrepljena merila se uporabljajo za manjše obrate za proizvodnjo toplote in električne energije na osnovi biomase, ki imajo skupno nazivno toplotno moč pod 5 MW. Člen 1(18) spreminja člen 29(10) prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov s posodobljenim odstavkom, ki uporablja obstoječe pragove prihranka toplogrednih plinov za proizvodnjo električne energije, ogrevanja in hlajenja iz biomasnih goriv za obstoječe obrate (in ne samo nove obrate). Člen 1(18) dodaja dodatne elemente členu 29(6), da se čim bolj zmanjša negativni vpliv sečnje na kakovost tal in biotsko raznovrstnost.

Člen 1(19) dodaja nov člen 29a o merilih za prihranek emisij toplogrednih plinov za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora in reciklirana ogljična goriva, tako da se lahko energija iz goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora pri doseganju ciljev iz te direktive upošteva le, če prihranek emisij TGP znaša vsaj 70 %, energija iz recikliranih ogljičnih goriv pa se lahko pri cilju na področju prometa upošteva le, če prihranek emisij TGP znaša vsaj 70 %.

Člen 1(20) spreminja člen 30 prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, da se prilagodi spremembam iz členov 29a in 31a. Uvaja tudi poenostavljen mehanizem preverjanja za obrate z močjo od 5 do 10 MW.

Člen 1(21) črta člen 31, odstavki 2, 3 in 4, prenovljene direktive o energiji iz obnovljivih virov, ki ureja možnost uporabe regionalnih vrednosti pridelave, da bi bolje spodbudili posamezna prizadevanja proizvajalcev za zmanjšanje intenzivnosti emisij toplogrednih plinov surovin.

Člen 1(22) dodaja nov člen 31a, ki ureja podatkovno zbirko Unije in razširja njeno področje uporabe, tako da lahko zajema goriva tudi izven prometnega sektorja. Omogočil bo sledenje tekočim in plinastim gorivom iz obnovljivih virov in recikliranim ogljičnim gorivom ter emisijam toplogrednih plinov v življenjskem ciklu teh goriv. Podatkovna zbirka je orodje za spremljanje in poročanje, v katerem morajo dobavitelji goriva vnesti informacije, potrebne za preverjanje njihove skladnosti z obveznostjo dobaviteljev goriva iz člena 25.

Člen 2 spreminja Uredbo (EU) 2018/1999, da se zavezujoči cilj na ravni Unije, tj. najmanj 32-odstotni delež energije iz obnovljivih virov, porabljene v Uniji leta 2030, spremeni v „zavezujoči cilj Unije za energijo iz obnovljivih virov v letu 2030, kot je navedeno v členu 3 Direktive (EU) 2018/2001“. Ne spreminja drugih ključnih elementov Uredbe (EU) 2018/1999, kot je cilj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki ostaja ključnega pomena za vključevanje obnovljivih virov energije.

Člen 3 spreminja Direktivo 98/70/ES v izogib podvajanju regulativnih zahtev v zvezi s cilji razogljičenja goriv, namenjenih uporabi v prometu, in uskladitev z Direktivo (EU) 2018/2001, med drugim v zvezi z obveznostmi glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in uporabe pogonskih biogoriv.

Člen 4 vsebuje prehodne določbe v zvezi z obveznostmi poročanja iz Direktive 98/70/ES za zagotovitev, da se podatki, zbrani in sporočeni v skladu s členi Direktive 98/70/ES, ki se črtajo s členom 3(4) te direktive, predložijo Komisiji.

Člen 5 vsebuje določbe o prenosu.

Člen 6 razveljavlja Direktivo Sveta (EU) 2015/652.

Člen 7 se nanaša na začetek veljavnosti.

2021/0218 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede spodbujanja energije iz obnovljivih virov ter razveljavitvi Direktive Sveta (EU) 2015/652

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 114 in člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[3],

ob upoštevanju mnenja Odbora regij[4],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski zeleni dogovor[5] določa cilj, da Unija do leta 2050 postane podnebno nevtralna na način, ki prispeva k evropskemu gospodarstvu, rasti in ustvarjanju delovnih mest. Navedeni cilj in cilj 55-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2030, kot je določen v načrtu za uresničitev podnebnih ciljev do leta 2030[6], ki sta ga potrdila Evropski parlament[7] in Evropski svet[8], zahtevata energetski prehod in bistveno večje deleže obnovljivih virov energije v povezanem energetskem sistemu.

(2) Energija iz obnovljivih virov ima ključno vlogo pri uresničevanju evropskega zelenega dogovora in doseganju podnebne nevtralnosti do leta 2050, saj energetski sektor prispeva več kot 75 % vseh emisij toplogrednih plinov v Uniji. Z zmanjšanjem navedenih emisij toplogrednih plinov energija iz obnovljivih virov prispeva tudi k reševanju okoljskih izzivov, kot je izguba biotske raznovrstnosti.

(3) Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta[9] določa zavezujoč cilj Unije, da do leta 2030 doseže vsaj 32-odstotni delež energije iz obnovljivih

---

3 UL C , , str. .

4 UL C , , str. .

5 Sporočilo Komisije COM(2019) 640 final z dne 11. decembra 2019, Evropski zeleni dogovor.

6 Sporočilo Komisije COM(2020) 562 final z dne 17. septembra 2020, Krepitev evropskih podnebnih ambicij do leta 2030 – Vlaganje v podnebno nevtralno prihodnost v korist naših državljanov.

7 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. januarja 2020 o evropskem zelenem dogovoru (2019/2956(RSP)).

8 Sklepi Evropskega sveta z dne 11. decembra 2020, https://www.consilium.europa.eu/media/47341/1011-12-20-euco-conclusions-sl.pdf.

9 Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

virov v bruto končni porabi energije Unije. V skladu z načrtom za uresničitev podnebnih ciljev bi se moral delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije do leta 2030 povečati na 40 %, da bi se dosegel cilj Unije glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov[10]. Zato je treba cilj iz člena 3 navedene direktive povečati.

(4) Vse bolj se priznava potreba po uskladitvi politik bioenergije z načelom kaskadne uporabe biomase[11], da se zagotovi pravičen dostop do trga surovin za biomaso za razvoj inovativnih bioloških rešitev z visoko dodano vrednostjo in trajnostnega krožnega biogospodarstva. Zato bi morale države članice pri razvoju programov podpore za bioenergijo upoštevati razpoložljivo trajnostno oskrbo z biomaso za energetsko in neenergetsko uporabo ter vzdrževanje nacionalnih gozdnih ponorov ogljika in ekosistemov, pa tudi načel krožnega gospodarstva in kaskadne uporabe biomase ter hierarhijo ravnanja z odpadki iz Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta[12]. V ta namen ne bi smeli podpirati proizvodnje energije iz hlodov za žago, furnirskih hlodov, štorov in korenin ter se izogibati spodbujanju uporabe kakovostnega okroglega lesa za energijo, razen v natančno opredeljenih okoliščinah. V skladu z načelom kaskadne uporabe bi bilo treba lesno biomaso uporabljati glede na njeno najvišjo ekonomsko in okoljsko dodano vrednost po naslednjem prednostnem vrstnem redu: (1) lesni proizvodi, (2) podaljšanje njihove življenjske dobe, (3) ponovna uporaba, (4) recikliranje, (5) bioenergija in (6) odstranjevanje. Kadar nobena druga uporaba lesne biomase ni ekonomsko upravičena ali okoljsko ustrezna, energijska predelava pomaga zmanjšati proizvodnjo energije iz neobnovljivih virov. Programi podpore za bioenergijo držav članic bi zato morali biti usmerjeni v tiste surovine, za katere obstaja majhna tržna konkurenca s sektorji materialov ter katerih pridobivanje je pozitivno za podnebje in biotsko raznovrstnost, da bi se izognili negativnim spodbudam za netrajnostne bioenergetske poti, kot je opredeljeno v poročilu Skupnega raziskovalnega središča z naslovom „The use of woody biomass for energy production in the EU“ (Uporaba lesne biomase za proizvodnjo energije v EU)[13]. Po drugi strani pa je treba pri opredelitvi nadaljnjih posledic načela kaskadne uporabe priznati nacionalne posebnosti, ki države članice usmerjajo pri oblikovanju programov podpore. Prednostna možnost bi morala biti preprečevanje nastajanja odpadkov, ponovna uporaba in recikliranje odpadkov. Države članice ne bi smele uvajati programov podpore, ki bi bili v nasprotju s cilji o obdelavi odpadkov in bi povzročili neučinkovito uporabo odpadkov, ki jih je mogoče reciklirati. Poleg tega države članice od leta 2026 za zagotovitev učinkovitejše uporabe bioenergije ne bi smele več podpirati elektrarn, razen če

---

10 Točka 3 sporočila Komisije COM(2020) 562 final z dne 17. septembra 2020, Krepitev evropskih podnebnih ambicij do leta 2030 – Vlaganje v podnebno nevtralno prihodnost v korist naših državljanov.

11 Cilj načela kaskadne uporabe je doseči učinkovito rabo virov pri uporabi biomase z dajanjem prednosti uporabi materialov iz biomase pred uporabo energije, kadar je to mogoče, s čimer se poveča količina biomase, ki je na voljo v sistemu. V skladu z načelom kaskadne uporabe bi bilo treba lesno biomaso uporabljati glede na njeno najvišjo ekonomsko in okoljsko dodano vrednost po naslednjem prednostnem vrstnem redu: (1) lesni proizvodi, (2) podaljšanje njihove življenjske dobe, (3) ponovna uporaba, (4) recikliranje, (5) bioenergija in (6) odstranjevanje.

12 Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

13 https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719.

so obrati v regijah s posebnim statusom glede prehoda s fosilnih goriv ali če obrati uporabljajo zajemanje in shranjevanje ogljika.

(5) Zaradi hitre rasti in naraščajoče stroškovne konkurenčnosti lahko proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov zadosti vse večjemu deležu povpraševanja po energiji, na primer z uporabo toplotnih črpalk za ogrevanje prostorov ali industrijskih postopkov pri nizkih temperaturah, električnih vozil za prevoz ali električnih peči v nekaterih industrijskih panogah. Električna energija iz obnovljivih virov se lahko uporablja tudi za proizvodnjo sintetičnih goriv za porabo v prometnih sektorjih, ki jih je težko razogljičiti, kot sta letalski in pomorski promet. Okvir za elektrifikacijo mora omogočiti trdno in učinkovito usklajevanje ter razširiti tržne mehanizme, da bodo ustrezali ponudbi in povpraševanju v prostoru in času, spodbudili naložbe v prožnost in pomagali vključiti velike deleže spremenljive proizvodnje obnovljivih virov energije. Države članice bi zato morale zagotoviti, da se bo uvajanje električne energije iz obnovljivih virov še naprej povečevalo dovolj hitro, da bo zadostilo naraščajočemu povpraševanju. V ta namen bi morale države članice vzpostaviti okvir, ki bi vključeval mehanizme, združljive s trgom, za odpravo preostalih ovir pri zagotavljanju varnih in ustreznih elektroenergetskih sistemov, primernih za visoko raven energije iz obnovljivih virov, ter objektov za skladiščenje, ki so v celoti vključeni v elektroenergetski sistem. Ta okvir zlasti obravnava preostale ovire, vključno z nefinančnimi, kot so nezadostni digitalni in človeški viri organov za obravnavo vse večjega števila vlog za izdajo dovoljenj.

(6) Pri izračunu deleža obnovljivih virov energije v državi članici bi bilo treba goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora upoštevati v sektorju, v katerem se porabijo (električna energija, ogrevanje in hlajenje ali promet). Da bi se izognili dvojnemu štetju, se električna energija iz obnovljivih virov, ki se uporablja za proizvodnjo teh goriv, ne bi smela šteti. To bi privedlo do uskladitve pravil za obračunavanje za ta goriva v celotni Direktivi, ne glede na to, ali se štejejo za skupni cilj glede energije iz obnovljivih virov ali za kateri koli podcilj. Prav tako bi omogočilo štetje dejanske porabljene energije ob upoštevanju izgub energije v procesu proizvodnje navedenih goriv. Poleg tega bi omogočila obračunavanje goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, uvoženih v Unijo in porabljenih v Uniji.

(7) Sodelovanje držav članic pri spodbujanju energije iz obnovljivih virov je lahko v obliki statističnih prenosov, programov podpore ali skupnih projektov. Omogoča stroškovno učinkovito uporabo energije iz obnovljivih virov po vsej Evropi in prispeva k povezovanju trgov. Kljub njegovemu potencialu je bilo sodelovanje zelo omejeno, kar je privedlo do neoptimalnih rezultatov v smislu učinkovitosti pri povečanju obnovljivih virov energije. Zato bi morale biti države članice zavezane preskusiti sodelovanje z izvajanjem pilotnega projekta. Projekti, ki se financirajo z nacionalnimi prispevki v okviru mehanizma Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, vzpostavljenega z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1294[14], bi za zadevne države članice to obveznost izpolnili.

[14] Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/1294 z dne 15. septembra 2020 o mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov (UL L 303, 17.9.2020, str. 1).

(8) Strategija EU za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov na morju uvaja ambiciozen cilj 300 GW energije iz vetra na morju in 40 GW oceanske energije v vseh morskih bazenih Unije do leta 2050. Za zagotovitev te spremembe bodo morale države članice čezmejno sodelovati na ravni morskih bazenov. Zato bi morale države članice skupaj opredeliti količino proizvodnje energije iz obnovljivih virov na morju, ki se bo uporabljala v vsakem morskem bazenu do leta 2050, z vmesnimi koraki v letih 2030 in 2040. Ti cilji bi se morali odražati v posodobljenih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, ki bodo predloženi v letih 2023 in 2024 v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999. Države članice bi morale pri določanju količine upoštevati potencial energije iz obnovljivih virov na morju vsakega morskega bazena, varstvo okolja, prilagajanje podnebnim spremembam in druge rabe morja ter cilje Unije glede razogljičenja. Poleg tega bi morale države članice vse bolj razmisliti o možnosti kombiniranja proizvodnje energije iz obnovljivih virov na morju s prenosnimi vodi, ki povezujejo več držav članic, v obliki hibridnih projektov ali pozneje v bolj zazankanem omrežju. To bi omogočilo pretok električne energije v različne smeri, s čimer bi kar najbolj povečali socialno-ekonomsko blaginjo, optimizirali infrastrukturne izdatke in omogočili bolj trajnostno rabo morja.

(9) Trg pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov je hitro rastoč in poleg programov podpore držav članic ali neposredne prodaje na veleprodajnem trgu električne energije zagotavlja dopolnilne možnosti dostopa do trga proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov. Hkrati je trg pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov še vedno omejen na majhno število držav članic in velikih podjetij, pri čemer na velikem delu trga Unije ostajajo znatne upravne, tehnične in finančne ovire. Obstoječe ukrepe iz člena 15 za spodbujanje uporabe pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov bi bilo zato treba še okrepiti, in sicer s preučitvijo uporabe kreditnih jamstev za zmanjšanje finančnih tveganj teh pogodb, pri čemer je treba upoštevati, da ta jamstva, kadar so javna, ne bi smela izriniti zasebnega financiranja.

(10) Preveč zapleteni in predolgi upravni postopki predstavljajo veliko oviro za uporabo energije iz obnovljivih virov. Na podlagi ukrepov za izboljšanje upravnih postopkov za obrate za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, o katerih morajo države članice do 15 marca 2023 poročati v svojih prvih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročilih o napredku v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta[15], bi morala Komisija oceniti, ali so določbe iz te direktive za racionalizacijo teh postopkov omogočile nemotene in sorazmerne postopke. Če bo ta ocena pokazala znatne možnosti za izboljšave, bi morala Komisija sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so države članice vzpostavile racionalne in učinkovite upravne postopke.

---

[15] Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

(11) Stavbe imajo velik neizkoriščen potencial, da učinkovito prispevajo k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v Uniji. Potrebno bo razogljičenje ogrevanja in hlajenja v tem sektorju z večjim deležem v proizvodnji in uporabi energije iz obnovljivih virov, da bi izpolnili ambicije, določene v načrtu za uresničitev podnebnih ciljev, za dosego cilja podnebne nevtralnosti Unije. Vendar je napredek pri uporabi obnovljivih virov energije za ogrevanje in hlajenje v zadnjem desetletju stagniral, pri čemer se je večinoma zanašal na povečano uporabo biomase. Brez določitve ciljev za povečanje proizvodnje in uporabe energije iz obnovljivih virov v stavbah ne bo mogoče spremljati napredka in opredeliti ozkih grl pri uporabi obnovljivih virov energije. Poleg tega bo oblikovanje ciljev vlagateljem zagotovilo dolgoročno sporočilo, tudi za obdobje takoj po letu 2030. To bo dopolnilo obveznosti v zvezi z energijsko učinkovitostjo in energijsko učinkovitostjo stavb. Zato bi bilo treba določiti okvirne cilje za uporabo energije iz obnovljivih virov v stavbah, ki bi usmerjali in spodbujali prizadevanja držav članic, da izkoristijo potencial uporabe in proizvodnje energije iz obnovljivih virov v stavbah, spodbujajo razvoj in vključevanje tehnologij, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov, hkrati pa zagotovijo gotovost za vlagatelje in sodelovanje na lokalni ravni.

(12) Nezadostno število kvalificiranih delavcev, zlasti inštalaterjev in oblikovalcev sistemov ogrevanja in hlajenja z obnovljivimi viri energije, upočasnjuje zamenjavo sistemov ogrevanja na fosilna goriva s sistemi, ki temeljijo na energiji iz obnovljivih virov, in je velika ovira za vključevanje obnovljivih virov energije v stavbe, industrijo in kmetijstvo. Države članice bi morale sodelovati s socialnimi partnerji in skupnostmi na področju energije iz obnovljivih virov, da bi predvidele potrebna znanja in spretnosti. Na voljo bi moralo biti zadostno število visokokakovostnih programov usposabljanja in možnosti certificiranja, ki bi zagotavljale ustrezno namestitev in zanesljivo delovanje širokega nabora sistemov ogrevanja in hlajenja z obnovljivimi viri energije, ki bi pritegnili udeležbo v takih programih usposabljanja in sistemih certificiranja. Države članice bi morale razmisliti, katere ukrepe bi bilo treba sprejeti, da bi pritegnile skupine, ki so trenutno premalo zastopane na zadevnih poklicnih področjih. Seznam usposobljenih in certificiranih inštalaterjev bi bilo treba objaviti, da se zagotovita zaupanje porabnikov in enostaven dostop do prilagojenih znanj in spretnosti oblikovalcev in inštalaterjev, ki zagotavljajo pravilno namestitev in delovanje ogrevanja in hlajenja z obnovljivimi viri energije.

(13) Potrdila o izvoru so ključno orodje za obveščanje porabnikov in nadaljnje sklepanje pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov. Za vzpostavitev skladne podlage Unije za uporabo potrdil o izvoru in zagotovitev dostopa do ustreznih dokazil za osebe, ki sklepajo pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, bi moralo biti vsem proizvajalcem energije iz obnovljivih virov omogočeno, da prejmejo potrdilo o izvoru brez poseganja v obveznost držav članic, da upoštevajo tržno vrednost potrdil o izvoru, če proizvajalci energije prejmejo finančno podporo.

(14) Razvoj infrastrukture za omrežja daljinskega ogrevanja in hlajenja bi bilo treba pospešiti in usmeriti v učinkovito in prožno izkoriščanje širšega nabora obnovljivih virov toplote in hladu, da bi se povečala uporaba energije iz obnovljivih virov in poglobilo povezovanje energetskih sistemov. Zato je primerno posodobiti seznam obnovljivih virov energije, ki bi jih morala

omrežja daljinskega ogrevanja in hlajenja vse bolj upoštevati in zahtevati vključitev shranjevanja toplotne energije kot vira prožnosti, večje energijske učinkovitosti in stroškovno učinkovitejšega delovanja.

(15) Ker se do leta 2030 v Uniji pričakuje več kot 30 milijonov električnih vozil, je treba zagotoviti, da bodo lahko v celoti prispevala k vključitvi električne energije iz obnovljivih virov v sistem in tako omogočila stroškovno optimalno doseganje večjih deležev električne energije iz obnovljivih virov. V celoti je treba izkoristiti potencial električnih vozil, da absorbirajo električno energijo iz obnovljivih virov v času, ko je na voljo, in jo vrnejo v omrežje, ko je primanjkuje. Zato je primerno uvesti posebne ukrepe za električna vozila in predstaviti informacije o energiji iz obnovljivih virov ter načinu in času dostopa do nje, ki dopolnjujejo ukrepe iz Direktive 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta[16] in [predloga uredbe o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020].

(16) Da bi se storitve prilagajanja in izravnave, ki izhajajo iz združevanja porazdeljenih skladiščnih sredstev, razvijale na konkurenčen način, bi bilo treba lastnikom ali uporabnikom baterij in subjektom, ki delujejo v njihovem imenu, na primer upraviteljem energetskih sistemov v stavbah, ponudnikom storitev mobilnosti in drugim udeležencem na trgu električne energije, pod nediskriminatornimi pogoji in brezplačno zagotoviti dostop v realnem času do osnovnih informacij o baterijah, kot so stanje, stanje napolnjenosti, zmogljivost in vrednost delovne moči. Zato je primerno uvesti ukrepe, ki obravnavajo potrebo po dostopu do takih podatkov, da se olajšajo z integracijo povezane dejavnosti gospodinjskih baterij in električnih vozil, ki dopolnjujejo določbe o dostopu do podatkov o baterijah v zvezi z olajšanjem spremembe namena baterij iz [predloga Komisije za uredbo o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020]. Določbe o dostopu do podatkov o baterijah za električna vozila bi se morale uporabljati poleg določb prava Unije o homologaciji vozil.

(17) Zaradi vse večjega števila električnih vozil v cestnem, železniškem, pomorskem prevozu in drugih načinih prevoza bo treba postopke polnjenja optimizirati in jih upravljati na način, ki ne povzroča zastojev in v celoti izkorišča razpoložljivost električne energije iz obnovljivih virov in nizke cene električne energije v sistemu. V primerih, ko bi dvosmerno polnjenje pripomoglo k nadaljnjemu prodoru električne energije iz obnovljivih virov v vozni park električnih vozil v prometu in elektroenergetski sistem na splošno, bi morala biti na voljo tudi taka funkcionalnost. Glede na dolgo življenjsko dobo polnilnih mest bi bilo treba zahteve za infrastrukturo za polnjenje posodabljati na način, ki bi ustrezal prihodnjim potrebam in ne bi negativno vplival na razvoj tehnologije in storitev.

(18) Uporabniki električnih vozil, ki sklenejo pogodbene dogovore s ponudniki storitev elektromobilnosti in udeleženci na trgu električne energije, bi morali imeti pravico do informacij in pojasnil o tem, kako bodo pogoji dogovora vplivali na uporabo njihovega vozila in stanje baterije. Ponudniki storitev

[16] Direktiva 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva (UL L 307, 28.10.2014, str. 1).

elektromobilnosti in udeleženci na trgu električne energije bi morali uporabnikom električnih vozil jasno pojasniti, kako bodo plačani za storitve prožnosti, izravnave in shranjevanja, ki se zagotavljajo elektroenergetskemu sistemu in trgu z uporabo njihovih električnih vozil. Uporabniki električnih vozil morajo imeti tudi pri sklepanju takih dogovorov zagotovljene pravice porabnikov, zlasti v zvezi z varstvom osebnih podatkov, kot so lokacija in vozne navade, v zvezi z uporabo svojih vozil. V take dogovore so lahko vključene tudi želje uporabnikov električnih vozil glede vrste električne energije, kupljene za uporabo v električnih vozilih, in druge preference. Zaradi zgoraj navedenih razlogov je pomembno, da lahko uporabniki električnih vozil uporabljajo naročnino na več polnilnih mestih. To bo ponudniku storitev uporabnika električnih vozil omogočilo tudi optimalno vključitev električnega vozila v elektroenergetski sistem s predvidljivim načrtovanjem in spodbudami, ki temeljijo na preferencah uporabnikov električnih vozil. To je tudi v skladu z načeli energetskega sistema, osredotočenega na porabnike in temelječega na proizvajalcih-odjemalcih, ter pravico do izbire dobavitelja med uporabniki električnih vozil kot končnimi odjemalci v skladu z določbami Direktive (EU) 2019/944.

(19) Porazdeljena skladiščna sredstva, kot so gospodinjske baterije in baterije električnih vozil, lahko z združevanjem omrežja ponudijo precejšnje storitve prilagajanja in izravnave. Da bi olajšali razvoj takih storitev, bi morale biti regulativne določbe v zvezi s priključitvijo in upravljanjem skladiščnih sredstev, kot so tarife, čas obveznosti in specifikacije povezave, oblikovane tako, da ne ovirajo potenciala vseh skladiščnih sredstev, vključno z majhnimi in mobilnimi, za zagotavljanje storitev prilagajanja in izravnave sistemu ter prispevanje k nadaljnjemu prodoru električne energije iz obnovljivih virov v primerjavi z večjimi nepremičnimi skladiščnimi sredstvi.

(20) Polnilne postaje, kjer električna vozila običajno parkirajo dalj časa, na primer kjer ljudje parkirajo zaradi bivanja ali zaposlitve, so zelo pomembne za povezovanje energetskega sistema, zato je treba zagotoviti pametne funkcije polnjenja. V zvezi s tem je upravljanje običajne infrastrukture za polnjenje, ki ni javno dostopna, zlasti pomembno za vključitev električnih vozil v elektroenergetski sistem, saj se nahaja tam, kjer so električna vozila večkrat parkirana dlje časa, na primer v stavbah z omejenim dostopom, parkiriščih za zaposlene ali parkiriščih, ki se oddajajo fizičnim ali pravnim osebam.

(21) Industrija predstavlja 25 % porabe energije v Uniji in je glavni porabnik ogrevanja in hlajenja, katerega 91 % se trenutno oskrbuje s fosilnimi gorivi. Vendar je 50 % potreb po ogrevanju in hlajenju nizkotemperaturnih (< 200 °C), za katere obstajajo stroškovno učinkovite možnosti za energijo iz obnovljivih virov, vključno z elektrifikacijo. Poleg tega industrija uporablja neobnovljive vire kot surovine za proizvodnjo izdelkov, kot so jeklo ali kemikalije. Današnje odločitve o industrijskih naložbah bodo določile prihodnje industrijske procese in energetske možnosti, ki jih bo industrija lahko upoštevala, zato je pomembno, da so te odločitve o naložbah primerne za prihodnost. Zato bi bilo treba določiti merila uspešnosti, da bi industrijo spodbudili k prehodu na proizvodne procese, ki temeljijo na obnovljivih virih energije ter ki jih energija iz obnovljivih virov ne le poganja, temveč se v njih tudi uporabljajo surovine iz obnovljivih virov, kot je čisti vodik. Poleg tega je potrebna skupna metodologija za proizvode, ki so označeni, da so bili

proizvedeni delno ali v celoti z uporabo obnovljivih virov energije ali z uporabo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora kot surovin, ob upoštevanju obstoječih metodologij Unije za označevanje proizvodov in pobud za trajnostne proizvode. To bi preprečilo zavajajoče prakse in povečalo zaupanje porabnikov. Poleg tega pa bi glede na to, da porabniki dajejo prednost proizvodom, ki prispevajo k okoljskim ciljem in ciljem podnebnih sprememb, spodbudilo tržno povpraševanje po teh proizvodih.

(22) Goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora se lahko uporabljajo za energetske in neenergetske namene kot surovina ali surovina v industriji, kot sta jeklarstvo ali kemikalije. Uporaba goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora za oba namena izkorišča njihov polni potencial za nadomestitev fosilnih goriv, ki se uporabljajo kot surovina, in zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v industriji, zato bi jo bilo treba vključiti v cilj za uporabo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora. Nacionalni ukrepi za podporo prevzemanju goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v industriji ne bi smeli povzročiti neto povečanja onesnaževanja zaradi povečanega povpraševanja po proizvodnji električne energije, ki ga zadostijo najbolj onesnažujoča fosilna goriva, kot so premog, dizelsko gorivo, lignit, nafta, šota in naftni skrilavec.

(23) Vse večje ambicije v sektorju ogrevanja in hlajenja so ključne za doseganje splošnega cilja glede energije iz obnovljivih virov, saj ogrevanje in hlajenje predstavljata približno polovico porabe energije v Uniji ter zajemata širok nabor končnih uporab in tehnologij v stavbah, industriji ter daljinskem ogrevanju in hlajenju. Da bi pospešili povečanje obnovljivih virov energije pri ogrevanju in hlajenju, bi moralo letno povečanje za 1,1 odstotne točke na ravni držav članic postati zavezujoč minimum za vse države članice. Za tiste države članice, ki že imajo več kot 50-odstotni delež obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja, bi moralo biti še naprej mogoče, da uporabijo le polovico zavezujoče letne stopnje povečanja, države članice s 60 % ali več pa lahko za vsak tak delež štejejo, da izpolnjujejo povprečno letno stopnjo povečanja v skladu s členom 23, odstavek 2, točki (b) in (c). Poleg tega bi bilo treba določiti dodatna sredstva za posamezne države članice, ki bi prerazporedila dodatna prizadevanja na želeno raven obnovljivih virov energije v letu 2030 med državami članicami na podlagi BDP in stroškovne učinkovitosti. V Direktivo (EU) 2018/2001 bi bilo treba vključiti tudi daljši seznam različnih ukrepov, da se olajša povečanje deleža obnovljivih virov energije pri ogrevanju in hlajenju. Države članice lahko izvajajo en ali več ukrepov s seznama ukrepov.

(24) Za zagotovitev, da večjo vlogo daljinskega ogrevanja in hlajenja spremljajo boljše informacije za porabnike, je primerno pojasniti in okrepiti razkritje deleža obnovljivih virov energije in energijske učinkovitosti teh sistemov.

(25) Sodobni sistemi za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki temeljijo na obnovljivih virih energije, so pokazali svoj potencial za zagotavljanje stroškovno učinkovitih rešitev za vključevanje energije iz obnovljivih virov, večjo energijsko učinkovitost in povezovanje energetskega sistema, kar bi olajšalo splošno razogljičenje sektorja ogrevanja in hlajenja. Da se zagotovi izkoriščanje tega potenciala, bi bilo treba letno povečanje energije iz obnovljivih virov in/ali odvečne toplote pri daljinskem ogrevanju in hlajenju z 1 odstotne točke povečati na 2,1 odstotne točke, ne da bi se spremenil okvirni

značaj tega povečanja, kar bi izražalo neenakomeren razvoj te vrste omrežja v Uniji.

(26) Da bi upoštevali vse večji pomen daljinskega ogrevanja in hlajenja ter potrebo po usmerjanju razvoja teh omrežij v vključevanje več energije iz obnovljivih virov, je primerno določiti zahteve za zagotovitev povezave tretjih dobaviteljev energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in hladu s sistemi omrežij za daljinsko ogrevanje ali hlajenje nad 25 MW.

(27) Odvečna toplota in hlad sta kljub široki razpoložljivosti premalo izkoriščena, kar povzroča izgubo virov, manjšo energijsko učinkovitost v nacionalnih energetskih sistemih in večjo porabo energije v Uniji, kot je potrebno. Zahteve za tesnejše usklajevanje med upravljavci daljinskega ogrevanja in hlajenja, industrijskim in terciarnim sektorjem ter lokalnimi organi bi lahko olajšale dialog in sodelovanje, ki sta potrebna za izkoriščanje stroškovno učinkovitih potencialov odvečne toplote in hladu prek sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja.

(28) Za zagotovitev, da daljinsko ogrevanje in hlajenje v celoti sodelujeta pri povezovanju energetskega sektorja, je treba razširiti sodelovanje z operaterji distribucijskih sistemov električne energije na operaterje prenosnih sistemov električne energije ter razširiti obseg sodelovanja na načrtovanje naložb v omrežje in trge, da bi se bolje izkoristil potencial daljinskega ogrevanja in hlajenja za zagotavljanje storitev prožnosti na trgih električne energije. Omogočiti bi bilo treba tudi nadaljnje sodelovanje z operaterji plinskih omrežij, vključno z vodikovim omrežjem in drugimi energetskimi omrežji, da se zagotovi širša integracija med nosilci energije in njihova stroškovno najučinkovitejša uporaba.

(29) Uporaba goriv iz obnovljivih virov in električne energije iz obnovljivih virov v prometu lahko na stroškovno učinkovit način prispeva k razogljičenju prometnega sektorja Unije in med drugim izboljša diverzifikacijo oskrbe z energijo v tem sektorju, hkrati pa spodbuja inovacije, rast in delovna mesta v gospodarstvu Unije ter zmanjšuje odvisnost od uvoza energije. Da bi se dosegel višji cilj glede prihrankov emisij toplogrednih plinov, ki ga je opredelila Unija, bi bilo treba zvišati raven energije iz obnovljivih virov, ki se dobavlja za vse načine prevoza v Uniji. Z opredelitvijo cilja na področju prometa kot cilja zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov bi se spodbudila večja uporaba stroškovno najučinkovitejših in najučinkovitejših goriv v smislu prihrankov toplogrednih plinov v prometu. Poleg tega bi cilj zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov spodbudil inovacije in določil jasno merilo za primerjavo med vrstami goriva in električno energijo iz obnovljivih virov glede na intenzivnost toplogrednih plinov. Poleg tega bi zvišanje ravni energetskega cilja za napredna pogonska biogoriva in bioplin ter uvedba cilja za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora zagotovila večjo uporabo goriv iz obnovljivih virov z najmanjšim vplivom na okolje pri načinih prevoza, ki jih je težko elektrificirati. Doseganje teh ciljev bi bilo treba zagotoviti z obveznostmi dobaviteljev goriva in drugimi ukrepi, vključenimi v [Uredbo (EU) 2021/XXX o uporabi goriv iz obnovljivih virov in nizkoogljičnih goriv v pomorskem prometu – gorivo EU za pomorstvo in Uredbo (EU) 2021/XXX o zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev za trajnostni zračni promet]. Namenske obveznosti za dobavitelje letalskega goriva bi bilo treba določiti le v skladu z

[Uredbo (EU) 2021/XXX o zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev za trajnostni zračni promet].

(30) Elektromobilnost bo imela ključno vlogo pri razogljičenju prometnega sektorja. Za spodbujanje nadaljnjega razvoja elektromobilnosti bi morale države članice vzpostaviti kreditni mehanizem, ki bi upravljavcem javno dostopnih polnilnih mest omogočil, da z dobavo električne energije iz obnovljivih virov prispevajo k izpolnjevanju obveznosti, ki so jih države članice določile za dobavitelje goriva. Ob podpori električne energije v prometu s takim mehanizmom je pomembno, da države članice še naprej določajo visoko raven ambicij za razogljičenje svoje mešanice tekočih goriv v prometu.

(31) Namen politike Unije na področju energije iz obnovljivih virov je prispevati k doseganju ciljev Evropske unije za blažitev podnebnih sprememb v zvezi z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov. Pri uresničevanju tega cilja je bistveno prispevati tudi k širšim okoljskim ciljem, zlasti k preprečevanju izgube biotske raznovrstnosti, na katero negativno vpliva posredna sprememba rabe zemljišč, povezana s proizvodnjo nekaterih pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv. Prispevek k tem podnebnim in okoljskim ciljem pomeni globoko in dolgotrajno medgeneracijsko skrb za državljane Unije in zakonodajalca Unije. Zato spremembe v načinu izračuna cilja na področju prometa ne bi smele vplivati na omejitve, določene za upoštevanje cilja nekaterih goriv iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, na eni strani in goriv z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč na drugi strani. Da države članice ne bi ustvarile spodbude za uporabo pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, v prometu, bi morale imeti še naprej možnost, da se odločijo, ali jih bodo štele za cilj na področju prometa ali ne. Če jih ne upoštevajo, lahko ustrezno zmanjšajo cilj zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov, ob predpostavki, da pogonska biogoriva iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, prihranijo 50 % emisij toplogrednih plinov, kar ustreza tipičnim vrednostim iz priloge k tej direktivi za prihranke emisij toplogrednih plinov pri najpomembnejših proizvodnih postopkih pogonskih biogoriv iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, ter najnižji mejni vrednosti prihrankov, ki se uporablja za večino obratov, ki proizvajajo taka pogonska biogoriva.

(32) Če se cilj na področju prometa izrazi kot cilj zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov, uporaba multiplikatorjev za spodbujanje nekaterih obnovljivih virov energije ni potrebna. Razlog za to je, da različni obnovljivi viri energije prihranijo različne količine emisij toplogrednih plinov in tako drugače prispevajo k cilju. Za električno energijo iz obnovljivih virov bi bilo treba šteti, da ima ničelne emisije, kar pomeni, da prihrani 100 % emisij v primerjavi z električno energijo, proizvedeno iz fosilnih goriv. To bo ustvarilo spodbudo za uporabo električne energije iz obnovljivih virov, saj ni verjetno, da bi goriva iz obnovljivih virov in reciklirana ogljična goriva dosegla tako visok odstotek prihrankov. Elektrifikacija, ki temelji na obnovljivih virih energije, bi zato postala najučinkovitejši način za razogljičenje cestnega prometa. Poleg tega je za spodbujanje uporabe naprednih pogonskih biogoriv in bioplina ter goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v letalskem in pomorskem prometu, ki jih je težko elektrificirati, primerno ohraniti

multiplikator za goriva, dobavljena v navedenih načinih prometa, kadar se upoštevajo pri specifičnih ciljih, določenih za navedena goriva.

(33) Neposredna elektrifikacija sektorjev končne uporabe, vključno s prometnim sektorjem, prispeva k učinkovitosti in olajšuje prehod na energetski sistem, ki temelji na energiji iz obnovljivih virov. Zato je sama po sebi učinkovito sredstvo za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Torej oblikovanje okvira o dodatnosti, ki se uporablja posebej za električno energijo iz obnovljivih virov, dobavljeno električnim vozilom v prometu, ni potrebno.

(34) Ker je treba goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora šteti za energijo iz obnovljivih virov ne glede na sektor, v katerem se porabijo, bi bilo treba pravila za določitev njihove obnovljive narave, kadar se proizvajajo iz električne energije, ki so se uporabljala samo za ta goriva, kadar se ta porabijo v prometnem sektorju, razširiti na vsa goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ne glede na sektor, v katerem se porabijo.

(35) Da bi zagotovili večjo okoljsko učinkovitost trajnostnih meril Unije in meril Unije za prihranek emisij toplogrednih plinov za trdna biomasna goriva v obratih, ki proizvajajo ogrevanje, električno energijo in hlajenje, bi bilo treba najnižji prag za uporabo takih meril znižati s sedanjih 20 MW na 5 MW.

(36) Z Direktivo (EU) 2018/2001 je bil okrepljen okvir za trajnost bioenergije in prihranek toplogrednih plinov z določitvijo meril za vse sektorje končne uporabe. Določa posebna pravila za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz gozdne biomase, ki zahtevajo trajnost dejavnosti sečnje in obračunavanje emisij zaradi spremembe rabe zemljišč. Da bi dosegli večjo zaščito zlasti biološko raznovrstnih in z ogljikom bogatih habitatov, kot so prvotni gozdovi, gozdovi z veliko biotsko raznovrstnostjo, travišča in šotna zemljišča, bi bilo treba v skladu s pristopom za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, proizvedena iz kmetijske biomase, uvesti izključitve in omejitve za pridobivanje gozdne biomase s teh območij. Poleg tega bi se morala merila za prihranek emisij toplogrednih plinov uporabljati tudi za obstoječe obrate, ki temeljijo na biomasi, s čimer se zagotovi, da proizvodnja bioenergije v vseh takih obratih vodi do zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v primerjavi z energijo, proizvedeno iz fosilnih goriv.

(37) Da bi zmanjšali upravno breme za proizvajalce goriv iz obnovljivih virov in recikliranih ogljičnih goriv ter za države članice, kadar je Komisija prostovoljne ali nacionalne sisteme z izvedbenim aktom priznala za dokazovanje ali zagotavljanje točnih podatkov v zvezi s skladnostjo s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov ter drugimi zahtevami iz te direktive, bi morale države članice v okviru priznanja Komisije sprejeti rezultate certificiranja, ki ga izdajo taki sistemi. Za zmanjšanje bremena za male obrate bi morale države članice vzpostaviti poenostavljen mehanizem preverjanja za obrate z močjo 5–10 MW.

(38) Namen podatkovne zbirke Unije, ki jo bo vzpostavila Komisija, je omogočiti sledenje tekočim in plinastim gorivom iz obnovljivih virov ter recikliranim ogljičnim gorivom. Njeno področje uporabe bi bilo treba razširiti s prometa na vse druge sektorje končne uporabe, v katerih se taka goriva porabijo. To bi moralo bistveno prispevati k celovitemu spremljanju proizvodnje in porabe teh goriv ter zmanjšati tveganje dvojnega štetja ali nepravilnosti v dobavnih

verigah, zajetih v podatkovni zbirki Unije. Poleg tega bi bilo treba za preprečitev tveganja dvojnih zahtevkov za isti plin iz obnovljivih virov preklicati potrdilo o izvoru, izdano za vsako pošiljko plina iz obnovljivih virov, registrirano v podatkovni zbirki.

(39) Uredba (EU) 2018/1999 o upravljanju se večkrat sklicuje na zavezujoči cilj na ravni Unije, tj. vsaj 32-odstotni delež energije iz obnovljivih virov, porabljene v Uniji leta 2030. Ker je treba ta cilj povečati za namene učinkovitega prispevka k cilju zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 55 % do leta 2030, bi bilo treba te sklice spremeniti. Morebitne določene dodatne zahteve glede načrtovanja in poročanja ne bodo ustvarile novega sistema načrtovanja in poročanja, temveč bi zanje moral veljali obstoječi okvir za načrtovanje in poročanje v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999.

(40) Področje uporabe Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta[17] bi bilo treba spremeniti, da se prepreči podvajanje regulativnih zahtev v zvezi s cilji razogljičenja goriv, namenjenih uporabi v prometu, in doseže uskladitev z Direktivo (EU) 2018/2001.

(41) Opredelitve pojmov iz Direktive 98/70/ES bi bilo treba spremeniti, da se uskladijo z Direktivo (EU) 2018/2001 in se tako preprečijo različne opredelitve pojmov v teh dveh aktih.

(42) Obveznosti v zvezi z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov in uporabo pogonskih biogoriv iz Direktive 98/70/ES bi bilo treba črtati, da bi se racionaliziralo in preprečilo podvajanje predpisov v zvezi z okrepljenimi obveznostmi glede razogljičenja goriv, namenjenih uporabi v prometu, ki so določene v Direktivi (EU) 2018/2001.

(43) Obveznosti v zvezi s spremljanjem in poročanjem o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov iz Direktive 98/70/ES bi bilo treba črtati v izogib dvakratni ureditvi obveznosti poročanja.

(44) Direktivo Sveta (EU) 2015/652, ki določa podrobna pravila za enotno izvajanje člena 7a Direktive 98/70/ES, bi bilo treba razveljaviti, saj ta z razveljavitvijo člena 7a Direktive 98/70/ES s to direktivo zastara.

(45) Kar zadeva komponente na biološki osnovi v dizelskem gorivu, sklic v Direktivi 98/70/ES na dizelsko gorivo B7, tj. dizelsko gorivo, ki vsebuje do 7 % metil estrov maščobnih kislin (FAME), omejuje razpoložljive možnosti za doseganje višjih ciljev vključitve pogonskih biogoriv iz Direktive (EU) 2018/2001. Razlog za to je dejstvo, da je skoraj celotna dobava dizelskega goriva v Uniji že B7. Zato bi bilo treba največji delež sestavin na biološki osnovi povečati s 7 % na 10 %. Ohranjanje tržnega uvajanja B10, tj. dizelskega goriva, ki vsebuje do 10 % metil estrov maščobnih kislin (FAME), zahteva vseevropsko stopnjo zaščite B7 za 7 % FAME v dizelskem gorivu zaradi velikega deleža vozil, ki niso združljiva z B10 in naj bi bila prisotna v voznem parku do leta 2030. To bi moralo biti izraženo v členu 4, odstavek 1, drugi pododstavek, Direktive 98/70/ES, kakor je bila spremenjena s tem aktom.

[17] Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L 350, 28.12.1998, str. 58).

(46) Prehodne določbe bi morale omogočiti odrejeno nadaljevanje zbiranja podatkov in izpolnjevanje obveznosti poročanja v zvezi s členi Direktive 98/70/ES, črtanimi s to direktivo.

(47) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih[18] se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. V zvezi s to direktivo zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov upravičena, zlasti po sodbi Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi Komisija proti Belgiji[19] (zadeva C-543/17) –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive (EU) 2018/2001

Direktiva (EU) 2018/2001 se spremeni:

(1) v členu 2 se drugi odstavek spremeni:

(a) točka 36 se nadomesti z naslednjim:

„(36) ‚goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora‘ pomenijo tekoča in plinasta goriva, katerih energijska vsebnost izhaja iz obnovljivih virov, ki niso biomasa;“;

(b) točka 47 se nadomesti z naslednjim:

„(47) ‚privzeta vrednost‘ pomeni vrednost, izračunano na podlagi tipične vrednosti z uporabo vnaprej določenih dejavnikov, ki se lahko pod pogoji, določenimi v tej direktivi, uporablja namesto dejanske vrednosti;“;

(c) dodajo se naslednje točke:

„(1a) ‚kakovosten okrogli les‘ pomeni okrogli les, posekan ali kako drugače pospravljen in odstranjen, katerega značilnosti, kot so vrste, dimenzije, pravokotnost in gostota vozlišč, omogočajo, da je primeren za industrijsko uporabo, kot države članice to opredelijo in ustrezno utemeljijo v skladu z ustreznimi gozdnimi pogoji. To ne vključuje predkomercialnih postopkov redčenja ali dreves, pridobljenih iz gozdov, ki so jih prizadeli požari, škodljivci, bolezni ali škoda zaradi abiotskih dejavnikov;

[18] UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

[19] Sodba Sodišča z dne 8. julija 2019 v zadevi Komisija/Belgija, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

(14a) ‚trgovalno območje‘ pomeni trgovalno območje, kot je opredeljeno v točki 65 člena 2 Uredbe (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta[20];

(14b) ‚sistem naprednega merjenja‘ pomeni sistem naprednega merjenja, kot je opredeljen v točki 23 člena 2 Uredbe (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta[21];

(14c) ‚polnilno mesto‘ pomeni polnilno mesto, kot je opredeljeno v točki 33 člena 2 Direktive (EU) 2019/944;

(14d) ‚udeleženec na trgu‘ pomeni udeleženca na trgu, kot je opredeljen v točki 25 člena 2 Uredbe (EU) 2019/943;

(14e) ‚trg električne energije‘ pomeni trg električne energije, kot je opredeljen v točki 9 člena 2 Direktive (EU) 2019/944;

(14f) ‚gospodinjska baterija‘ pomeni samostojno polnilno baterijo z nazivno močjo nad 2 kWh, ki je primerna za vgradnjo in uporabo v domačem okolju;

(14g) ‚baterija za električna vozila‘ pomeni baterijo za električna vozila, kot je opredeljena v točki 12 člena 2 [predloga uredbe o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020[22]];

(14h) ‚industrijska baterija‘ pomeni industrijsko baterijo, kot je opredeljena v točki 11 člena 2 [predloga uredbe o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020];

(14i) ‚stanje‘ pomeni stanje, kot je opredeljeno v točki 25 člena 2 [predloga uredbe o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020[23]];

(14j) ‚stanje napolnjenosti‘ pomeni stanje napolnjenosti, kot je opredeljeno v točki 24 člena 2 [predloga uredbe o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020];

(14k) ‚vrednost delovne moči‘ pomeni informacije v sistemu upravljanja baterije, ki predpisujejo nastavitve električne energije, pri katerih baterija deluje med polnjenjem ali praznjenjem, tako da sta njeno stanje in operativna uporaba optimizirana;

(14l) ‚pametno polnjenje‘ pomeni postopek polnjenja, pri katerem se intenzivnost električne energije, oddane bateriji, prilagodi v realnem času na podlagi informacij, prejetih prek elektronske komunikacije;

(14m) ‚regulativni organ‘ pomeni regulativni organ, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) 2019/943;

---

[20] Uredba (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o notranjem trgu električne energije (UL L 158, 14.6.2019, str. 54).

[21] Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158, 14.6.2019, str. 125).

[22] COM(2020) 798 final.

[23] Predlog Komisije za uredbo o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 (xxxx).

(14n) ‚dvosmerno polnjenje‘ pomeni pametno polnjenje, pri katerem se lahko smer električnega naboja obrne, tako da električni naboj teče od baterije do polnilnega mesta, na katerega je ta priključena;

(14o) ‚običajno polnilno mesto‘ pomeni običajno polnilno mesto, kot je opredeljeno v točki 31 člena 2 [predloga uredbe o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva, ki razveljavlja Direktivo 2014/94/EU];

(18a) ‚industrija‘ pomeni podjetja in izdelke, ki spadajo na področja B, C, F in področje J oddelka 63 statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti (NACE REV.2)[24];

(18b) ‚neenergetski namen‘ pomeni uporabo goriv kot surovin v industrijskem procesu, namesto da bi se uporabljala za proizvodnjo energije;

(22a) ‚goriva iz obnovljivih virov‘ pomenijo pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva in goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora;

(44a) ‚gozdni nasad‘ pomeni zasajeni gozd, s katerim se intenzivno gospodari in pri sajenju in zrelosti sestoja izpolnjuje vsa naslednja merila: ena ali dve vrsti, enakomeren starostni razred in enakomeren razmik. Vključuje hitro rastoče nasade za les, vlakna in energijo ter izključuje gozdove, zasajene za zaščito ali obnovo ekosistemov, pa tudi gozdove, vzpostavljene s sajenjem ali sejanjem, ki so glede zrelosti sestoja podobni ali bodo podobni naravni obnovi gozdov;

(44b) ‚zasajeni gozd‘ pomeni gozd, sestavljen pretežno iz dreves, vzpostavljenih s sajenjem in/ali namerno setvijo, če se pričakuje, da bodo posajena ali posejana drevesa predstavljala več kot petdeset odstotkov rastočega staleža ob zrelosti; vključuje panjevce z dreves, ki so bila prvotno posajena ali posejana;“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice skupaj zagotovijo, da delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije Unije leta 2030 znaša najmanj 40 %.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se energija iz biomase proizvaja tako, da se čim bolj zmanjšajo neupravičeni izkrivljajoči učinki na trg surovin iz biomase in škodljivi vplivi na biotsko raznovrstnost. V ta namen upoštevajo

[24] Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

hierarhijo ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES in načelo kaskadne uporabe iz tretjega pododstavka.

Kot del ukrepov iz prvega pododstavka:

(a) države članice ne odobrijo podpore za:

(i) uporabo hlodov za žago, furnirskih hlodov, štorov in korenin za proizvodnjo energije;

(ii) proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, proizvedene s sežiganjem odpadkov, če niso bile izpolnjene obveznosti ločenega zbiranja iz Direktive 2008/98/ES;

(iii) prakse, ki niso v skladu z delegiranim aktom iz tretjega pododstavka;

(b) od 31. decembra 2026 in brez poseganja v obveznosti iz prvega pododstavka države članice ne odobrijo nobene podpore za proizvodnjo električne energije iz gozdne biomase v napravah, ki so namenjene izključno električni energiji, razen če taka električna energija izpolnjuje vsaj enega od naslednjih pogojev:

(i) proizvaja se v regiji, opredeljeni v območnem načrtu za pravični prehod, ki ga je Evropska komisija odobrila v skladu z Uredbo (EU) 2021/... Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Sklada za pravični prehod, ker je odvisen od trdnih fosilnih goriv, in izpolnjuje ustrezne zahteve iz člena 29(11);

(ii) proizvaja se uporabo zajemanja in shranjevanja biomasnega CO_2 ter izpolnjuje zahteve iz člena 29(11), drugi pododstavek.

Komisija najpozneje eno leto po [začetku veljavnosti te direktive o spremembi] sprejme delegirani akt v skladu s členom 35 o tem, kako uporabljati načelo kaskadne uporabe za biomaso, zlasti o tem, kako čim bolj zmanjšati uporabo kakovostnega okroglega lesa za proizvodnjo energije, s poudarkom na programih podpore in ob ustreznem upoštevanju nacionalnih posebnosti.

Komisija do leta 2026 predloži poročilo o vplivu programov podpore držav članic za biomaso, vključno z biotsko raznovrstnostjo in možnimi izkrivljanji trga, ter oceni možnost nadaljnjih omejitev v zvezi s programi podpore za gozdno biomaso.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek 4a:

„4a. Države članice vzpostavijo okvir, ki lahko vključuje programe podpore in ukrepe za lažje sklepanje pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, kar omogoča uvedbo električne energije iz obnovljivih virov na raven, ki je skladna z nacionalnim prispevkom države članice iz odstavka 2, in s hitrostjo, ki je skladna z okvirnimi usmeritvami iz člena 4(a)(2) Uredbe (EU) 2018/1999. Ta okvir zlasti obravnava preostale ovire, vključno s tistimi, ki so povezane s postopki za izdajo dovoljenj, za visoko raven oskrbe z električno energijo iz obnovljivih virov. Države članice pri oblikovanju tega okvira upoštevajo dodatno električno energijo iz obnovljivih virov, ki je potrebna za izpolnitev povpraševanja v prometnem, industrijskem, gradbenem sektorju ter sektorju ogrevanja in hlajenja ter za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.“;

(3) člen 7 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Plin in električna energija iz obnovljivih virov energije se za namene izračuna deleža bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov, kar zadeva točke (a), (b) ali (c) prvega pododstavka, upoštevata samo enkrat. Energija, proizvedena iz goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, se upošteva v sektorju – električna energija, ogrevanje in hlajenje ali promet – kjer se porabi.“;

(b) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 se bruto končna poraba električne energije iz obnovljivih virov izračuna kot količina električne energije, proizvedene v državi članici iz obnovljivih virov, pri čemer je vključena proizvodnja električne energije pri samooskrbovalcih z energijo iz obnovljivih virov in v skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov ter električna energije iz goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ni pa vključena proizvodnja električne energije v akumulacijskih prečrpovalnih napravah iz vode, ki je bila najprej prečrpana navzgor, in električna energija, ki se uporablja za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.“;

(c) v odstavku 4 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) končna poraba energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju se izračuna kot vsota vseh pogonskih biogoriv, bioplinov in goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, porabljenih v prometnem sektorju.“;

(4) člen 9 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Vsaka država članica se do 31. decembra 2025 dogovori o vzpostavitvi vsaj enega skupnega projekta z eno ali več drugimi državami članicami za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov. Komisija je obveščena o takem dogovoru, vključno z datumom, ko se pričakuje, da se bo projekt začel izvajati. Za projekte, ki se financirajo z nacionalnimi prispevki v okviru mehanizma Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, vzpostavljenega z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1294[25], se šteje, da za zadevne države članice izpolnjujejo to obveznost.“;

[25] Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/1294 z dne 15. septembra 2020 o mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov (UL L 303, 17.9.2020, str. 1).

(b) vstavi se naslednji pododstavek:

„7a. Države članice, ki mejijo na morski bazen, sodelujejo pri skupni opredelitvi količine energije iz obnovljivih virov na morju, ki jo nameravajo proizvesti v tem morskem bazenu do leta 2050, z vmesnimi koraki v letih 2030 in 2040. Upoštevajo posebnosti in razvoj v vsaki regiji, potencial morskega bazena za obnovljive vire energije na morju, in pomen zagotavljanja s tem povezanega načrtovanja celovitega omrežja. Države članice to količino sporočijo v posodobljenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, predloženih v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2018/1999.“;

(5) člen 15 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

„2. Države članice jasno opredelijo vse tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za energijo iz obnovljivih virov, da bi bili upravičeni do podpore iz programov podpore. Če obstajajo harmonizirani ali evropski standardi, vključno s tehničnimi referenčnimi sistemi, ki jih vzpostavijo evropske organizacije za standardizacijo, se take tehnične specifikacije opredelijo na podlagi navedenih standardov. Prednost imajo harmonizirani standardi, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* v podporo evropski zakonodaji, če teh standardov ni, pa se v tem vrstnem redu uporabijo drugi harmonizirani standardi in evropski standardi. Take tehnične specifikacije ne predpisujejo, kdaj je treba naprave in sisteme certificirati, in ne smejo ovirati pravilnega delovanja notranjega trga.“;

(b) odstavki 4, 5, 6 in 7 se črtajo;

(c) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Države članice ocenijo regulativne in upravne ovire za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov ter odpravijo neupravičene ovire za take pogodbe in spodbujajo njihovo sklepanje, tudi tako, da preučijo, kako zmanjšati z njimi povezana finančna tveganja, zlasti z uporabo kreditnih jamstev. Države članice zagotovijo, da v navedene pogodbe ni mogoče posegati z diskriminatornimi ali nesorazmernimi postopki ali plačili in da se lahko vsa s tem povezana potrdila o izvoru prenesejo na kupca energije iz obnovljivih virov v skladu s pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov.

Države članice politike in ukrepe, ki spodbujajo sklepanje pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, opišejo v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih iz členov 3 in 14 Uredbe (EU) 2018/1999 in poročilih o napredku, predloženih v skladu s členom 17 navedene uredbe. V teh poročilih navedejo tudi količino proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov, podprte s pogodbami o nakupu električne energije iz obnovljivih virov.“;

(d) doda se naslednji odstavek 9:

„9. Komisija eno leto po začetku veljavnosti te direktive o spremembi pregleda in po potrebi predlaga spremembe pravil o upravnih postopkih iz členov 15, 16 in 17 ter njihovi uporabi in lahko sprejme dodatne ukrepe v podporo državam članicam pri njihovem izvajanju.“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Vključevanje energije iz obnovljivih virov v stavbe

1. Za spodbujanje proizvodnje in uporabe energije iz obnovljivih virov v stavbnem sektorju države članice določijo okvirni cilj za delež obnovljivih virov energije v končni porabi energije v svojem stavbnem sektorju leta 2030, ki je skladen z okvirnim ciljem vsaj 49-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v stavbnem sektorju v končni porabi energije Unije leta 2030. Nacionalni cilj se izrazi kot delež nacionalne porabe končne energije in izračuna v skladu z metodologijo iz člena 7. Države članice vključijo svoj cilj ter informacije o tem, kako ga nameravajo doseči, v posodobljene celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, predložene v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2018/1999.

2. Države članice v svoje gradbene zakonske in podzakonske predpise ter po potrebi v svoje programe podpore uvedejo ukrepe za povečanje deleža električne energije ter ogrevanja in hlajenja iz obnovljivih virov v stavbnem fondu, vključno z nacionalnimi ukrepi, ki se nanašajo na znatno povečanje lastne porabe obnovljivih virov energije, skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov in lokalnega shranjevanja energije, v kombinaciji z izboljšanjem energijske učinkovitosti v zvezi s soproizvodnjo in pasivnimi, skoraj ničenergijskimi in ničenergijskimi stavbami.

Za doseganje okvirnega deleža obnovljivih virov energije iz odstavka 1 države članice v svojih gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih ter po potrebi v svojih programih podpore ali na drug način z enakim učinkom zahtevajo uporabo najnižjih ravni energije iz obnovljivih virov v stavbah v skladu z določbami Direktive 2010/31/EU. Države članice dovolijo, da se te najnižje ravni med drugim dosežejo z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem.

Za obstoječe stavbe se prvi pododstavek uporablja za oborožene sile le do te mere, ko to ni v nasprotju z naravo in poglavitnim ciljem dejavnosti oboroženih sil ter z izjemo materialov, ki se uporabljajo izključno v vojaške namene.

3. Države članice zagotovijo, da se javne stavbe na nacionalni, regionalni in lokalni ravni uporabljajo kot zgled glede deleža porabljene energije iz obnovljivih virov v skladu z določbami člena 9 Direktive 2010/31/EU in člena 5 Direktive 2012/27/EU. Države članice lahko tudi določijo, da se te obveznosti izpolnjujejo z zagotavljanjem,

da tretje strani na strehah javnih stavb ali stavb v mešani javno-zasebni lasti uporabljajo naprave, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov.

4. Da bi države članice dosegle okvirni delež energije iz obnovljivih virov iz odstavka 1, spodbujajo uporabo sistemov in opreme za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov. V ta namen države članice uporabijo vse ustrezne ukrepe, orodja in spodbude, med drugim vključno z energijskimi nalepkami, razvitimi v skladu z Uredbo (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta[26], energetskimi izkaznicami v skladu z Direktivo 2010/31/EU ali drugimi ustreznimi certifikati ali standardi, pripravljenimi na nacionalni ravni ali ravni Unije, ter zagotovijo ustrezne informacije in nasvete o obnovljivih, energijsko učinkovitih alternativah ter o finančnih instrumentih in spodbudah, ki so na voljo za spodbujanje višje stopnje zamenjave starih ogrevalnih sistemov in večjega prehoda na rešitve, ki temeljijo na energiji iz obnovljivih virov.“;

(7) v členu 18 se odstavka 3 in 4 nadomestita z naslednjim:

„3. Države članice zagotovijo, da so sistemi certificiranja na voljo inštalaterjem in oblikovalcem vseh oblik sistemov ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov v stavbah, industriji in kmetijstvu ter inštalaterjem solarnih fotovoltaičnih sistemov. Navedeni sistemi lahko po potrebi upoštevajo sedanje sisteme in strukture ter temeljijo na merilih, opredeljenih v Prilogi IV. Vsaka država članica prizna certifikat, ki ga druge države članice podelijo v skladu s temi merili. Vsaka država članica priznava certifikate, ki jih druge države članice podelijo v skladu z navedenimi merili.

Države članice zagotovijo, da so usposobljeni inštalaterji sistemov ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov na voljo v zadostnem številu za ustrezne tehnologije, da se omogoči rast ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov, ki je potrebna, da se prispeva k letnemu povečanju deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja, kot je določeno v členu 23.

Da bi države članice dosegle tako zadostno število inštalaterjev in oblikovalcev, zagotovijo razpoložljivost zadostnih programov usposabljanja za pridobitev kvalifikacije ali certifikata za tehnologije ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov ter njihove najnovejše inovativne rešitve. Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje sodelovanja v teh programih, zlasti malih in srednjih podjetij ter samozaposlenih. Države članice lahko sklenejo prostovoljne sporazume z ustreznimi ponudniki tehnologije in prodajalci za usposabljanje zadostnega števila inštalaterjev, ki lahko temeljijo na ocenah prodaje, za najnovejše inovativne rešitve in tehnologije, ki so na voljo na trgu.

4. Države članice objavijo informacije o sistemih certificiranja iz odstavka 3. Države članice zagotovijo, da se seznam inštalaterjev, ki so kvalificirani ali certificirani v skladu z odstavkom 3, redno posodablja in daje na voljo javnosti.“;

(8) člen 19 se spremeni:

[26] Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1).

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V ta namen države članice zagotovijo, da se na zahtevo proizvajalca energije iz obnovljivih virov izda potrdilo o izvoru. Države članice lahko določijo, da se potrdila o izvoru izdajo za energijo iz neobnovljivih virov. Za izdajo potrdil o izvoru lahko velja obveznost minimalne zmogljivosti. Potrdilo o izvoru je standardne velikosti 1 MWh. Za vsako enoto proizvedene energije se izda največ eno potrdilo o izvoru.“;

(ii) peti pododstavek se črta;

(b) v odstavku 8 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če mora dobavitelj električne energije za namene točke (a) člena 3(9) Direktive 2009/72/ES dokazati delež ali količino energije iz obnovljivih virov v svoji mešanici energijskih virov, to stori z uporabo potrdil o izvoru, razen za delež svoje mešanice energijskih virov, ki ustreza morebitnim nedokumentiranim komercialnim ponudbam in za katerega lahko dobavitelj uporabi preostalo mešanico energijskih virov.“;

(9) v členu 20 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice v skladu s svojo oceno nujnosti gradnje nove infrastrukture za proizvodnjo energije za daljinsko ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov za doseganje cilja Unije iz člena 3(1) te direktive, ki je vključena v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte v skladu s Prilogo I k Uredbi (EU) 2018/1999, po potrebi sprejmejo potrebne ukrepe za razvoj učinkovite infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje za spodbujanje ogrevanja in hlajenja iz obnovljivih virov energije, vključno s sončno energijo, energijo okolice, geotermalno energijo, biomaso, bioplinom, tekočimi biogorivi ter odvečno toploto in hladom v kombinaciji s shranjevanjem toplotne energije.“;

(10) vstavi se naslednji člen 20a:

„Člen 20a

Olajšanje sistemske integracije električne energije iz obnovljivih virov

1. Države članice zahtevajo, da operaterji prenosnih sistemov in operaterji distribucijskih sistemov na svojem ozemlju dajo na voljo informacije o deležu električne energije iz obnovljivih virov in vsebnosti emisij toplogrednih plinov v električni energiji, dobavljeni na vsakem trgovalnem območju, in sicer čim bolj natančno in v realnem času, vendar v časovnih intervalih, ki niso daljši od ene ure, ter z napovedmi, če so na voljo. Te informacije so na voljo digitalno na način, ki zagotavlja, da jih lahko uporabljajo udeleženci na trgu električne energije, združevalci, porabniki in končni uporabniki ter da jih je mogoče brati z elektronskimi komunikacijskimi napravami, kot so pametni merilni sistemi, polnilne postaje za električna vozila, sistemi ogrevanja in hlajenja ter sistemi za upravljanje energije v stavbah.

2. Poleg zahtev iz [predloga uredbe o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020] države članice zagotovijo, da proizvajalci gospodinjskih in industrijskih baterij pod nediskriminatornimi pogoji in brezplačno lastnikom in uporabnikom baterij ter tretjim stranem, ki delujejo v njihovem imenu, kot so podjetja za upravljanje energije v stavbah in udeleženci na trgu električne energije, omogočijo dostop v realnem času do osnovnih informacij o sistemu upravljanja baterij, vključno z zmogljivostjo, stanjem, stanjem napolnjenosti in vrednostjo delovne moči baterij.

Države članice zagotovijo, da proizvajalci vozil pod nediskriminatornimi pogoji in brezplačno, poleg dodatnih zahtev iz uredbe o homologaciji in nadzoru trga, dajo lastnikom in uporabnikom električnih vozil ter tretjim stranem, ki delujejo v imenu lastnikov in uporabnikov, kot so udeleženci na trgu električne energije in ponudniki storitev elektromobilnosti, v realnem času na voljo podatke v vozilu, povezane s stanjem baterije, stanjem napolnjenosti baterije, vrednostjo delovne moči baterije, zmogljivostjo baterije in lokacijo električnih vozil.

3. Poleg zahtev iz [predloga uredbe o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva, ki razveljavlja Direktivo 2014/94/EU] države članice zagotovijo, da lahko običajne napajalne postaje, ki niso javno dostopne, nameščene na njihovem ozemlju od [roka za prenos te direktive o spremembi], podpirajo funkcije pametnega polnjenja in po potrebi na podlagi ocene regulativnega organa dvosmerne funkcije polnjenja.

4. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulativni okvir ne diskriminira udeležbe malih ali mobilnih sistemov, kot so gospodinjske baterije in električna vozila, na trgih električne energije, vključno z upravljanjem prezasedenosti ter zagotavljanjem storitev prilagajanja in izravnave, tako neposredno kot tudi z združevanjem.“;

(11) vstavi se naslednji člen 22a:

„Člen 22a

Vključevanje energije iz obnovljivih virov v industrijo

1. Države članice si prizadevajo povečati delež obnovljivih virov v količini virov energije, porabljenih za končno energijo in neenergetske namene v industrijskem sektorju, za okvirno povprečno najmanjše letno povečanje za 1,1 odstotne točke do leta 2030.

Države članice načrtovane in sprejete ukrepe za dosego takega okvirnega povečanja vključijo v svoje celovite nacionalne energetske in podnebne načrte ter poročila o napredku, ki jih predložijo v skladu s členi 3, 14 in 17 Uredbe (EU) 2018/1999.

Države članice zagotovijo, da prispevek goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki se uporabljajo za končno energijo in neenergetske namene, do leta 2030 znaša 50 % vodika, uporabljenega za končno energijo in neenergetske namene v industriji. Za izračun tega odstotka se uporabljajo naslednja pravila:

(a) pri izračunu imenovalca se upošteva energijska vsebnost vodika za končno energijo in neenergetske namene, razen vodika, ki se uporablja kot vmesni proizvod za proizvodnjo konvencionalnih goriv, namenjenih uporabi v prometu;

(b) pri izračunu števca se upošteva energijska vsebnost obnovljivih goriv nebiološkega izvora, porabljenih v industrijskem sektorju za končno energijo in neenergetske namene, razen goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki se uporabljajo kot vmesni proizvodi za proizvodnjo konvencionalnih goriv, namenjenih uporabi v prometu;

(c) pri izračunu števca in imenovalca se uporabijo vrednosti energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, kot so določene v Prilogi III.

2. Države članice zagotovijo, da industrijski proizvodi, ki so označeni ali za katere se trdi, da so proizvedeni iz obnovljivih virov, in goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora navajajo odstotek porabljene energije iz obnovljivih virov ali goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, uporabljenih v fazi nabave in predobdelave, proizvodnje in distribucije surovin, izračunan na podlagi metodologij iz Priporočila 2013/179/EU[27] ali standarda ISO 14067:2018.“;

(12) člen 23 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Da bi vsaka država članica spodbudila uporabo energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja, poveča delež energije iz obnovljivih virov v tem sektorju za vsaj 1,1 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobji 2021–2025 in 2026–2030, z začetkom pri deležu energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja leta 2020, ki se izraža kot nacionalni delež končne porabe energije in izračuna v skladu z metodologijo iz člena 7.

To povečanje znaša 1,5 odstotne točke za tiste države članice, v katerih se uporabljata odvečna toplota in odvečni hlad. V tem primeru lahko države članice upoštevajo odvečno toploto in odvečni hlad, pri čemer velja omejitev 40 % povprečnega letnega povečanja.

Poleg najmanjšega letnega povečanja za 1,1 odstotne točke iz prvega pododstavka si vsaka država članica prizadeva povečati delež energije iz obnovljivih virov v svojem sektorju ogrevanja in hlajenja za količino iz Priloge 1a.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Države članice ocenijo svoje možnosti na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabo odvečne toplote in odvečnega hladu v sektorju ogrevanja in hlajenja, po potrebi vključno z analizo območij, primernih za njihovo uvedbo z nizkim ekološkim tveganjem, ter možnosti za uporabo manjših projektov za gospodinjstva. V oceni se določijo mejniki in ukrepi za povečanje obnovljivih virov energije za ogrevanje in hlajenje ter po potrebi uporabo odvečne toplote in odvečnega hladu z daljinskim ogrevanjem in hlajenjem z namenom vzpostavitve dolgoročne nacionalne strategije

[27] 2013/179/EU: Priporočilo Komisije z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

za razogljičenje ogrevanja in hlajenja. Ocena je del celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov iz členov 3 in 14 Uredbe (EU) 2018/1999 ter spremlja celovito oceno ogrevanja in hlajenja, ki se zahteva v skladu s členom 14(1) Direktive 2012/27/EU.“;

(c) v odstavku 2, prvi pododstavek, se črta točka (a);

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za dosego povprečnega letnega povečanja iz prvega pododstavka odstavka 1 lahko države članice izvedejo en ali več naslednjih ukrepov:

(a) fizično vključitev energije iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hladu v vire energije in goriva za ogrevanje in hlajenje;

(b) namestitev zelo učinkovitih sistemov ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov v stavbah ali uporabo energije iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hladu za postopke industrijskega ogrevanja in hlajenja;

(c) ukrepe na podlagi certifikatov, s katerimi se lahko trguje ter ki s podporo ukrepom za namestitev iz točke (b) tega odstavka dokazujejo skladnost z obveznostjo iz prvega pododstavka odstavka 1 in ki jih izvaja drug gospodarski subjekt, kot je neodvisni inštalater tehnologije za energijo iz obnovljivih virov ali podjetje za energetske storitve, ki izvaja inštalacijske storitve na področju energije iz obnovljivih virov;

(d) krepitev zmogljivosti nacionalnih in lokalnih organov za načrtovanje in izvajanje projektov in infrastruktur na področju obnovljivih virov energije;

(e) oblikovanje okvirov za zmanjšanje tveganja za znižanje stroškov kapitala za projekte ogrevanja in hlajenja z obnovljivimi viri energije;

(f) spodbujanje pogodb o nakupu toplote za večje in kolektivne male porabnike;

(g) načrtovane nadomestne sheme sistemov ogrevanja na fosilna goriva ali sheme postopnega opuščanja fosilnih goriv z mejniki;

(h) načrtovanje ogrevanja z obnovljivimi viri energije, ki zajema hlajenje, ter zahteve na lokalni in regionalni ravni;

(i) druge ukrepe politike z enakim učinkom, vključno s fiskalnimi ukrepi, shemami podpore ali drugimi finančnimi spodbudami.

Države članice pri sprejemanju in izvajanju teh ukrepov zagotovijo njihovo dostopnost za vse porabnike, zlasti tiste v gospodinjstvih z nizkimi dohodki ali v ranljivih gospodinjstvih, ki sicer ne bi imeli ustreznega začetnega kapitala, da bi jih lahko koristili.“;

(13) člen 24 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da se končnim porabnikom zagotovijo informacije o energijski učinkovitosti in deležu energije iz obnovljivih virov v njihovih sistemih za daljinsko ogrevanje in hlajenje na enostaven način, na primer na računih ali spletnih mestih dobaviteljev ali na zahtevo. Informacije o deležu energije iz obnovljivih virov se izrazijo vsaj kot odstotek bruto končne porabe ogrevanja in hlajenja, dodeljene odjemalcem danega sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja, vključno z informacijami o tem, koliko energije je bilo porabljene za dobavo ene enote ogrevanja porabniku ali končnemu uporabniku.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice si prizadevajo povečati delež energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hladu pri daljinskem ogrevanju in hlajenju za vsaj 2,1 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobji 2021–2025 in 2026–2030, z začetkom pri deležu energije iz obnovljivih virov ter iz odvečne toplote in odvečnega hladu pri daljinskem ogrevanju in hlajenju leta 2020, ter določijo ukrepe, potrebne v ta namen. Delež energije iz obnovljivih virov se izrazi v deležu končne bruto porabe energije pri daljinskem ogrevanju in hlajenju, prilagojenem običajnim povprečnim podnebnim razmeram.

Države članice, katerih delež energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hladu pri daljinskem ogrevanju in hlajenju presega 60 %, lahko štejejo, da s takim deležem izpolnjujejo povprečno letno povečanje iz prvega pododstavka.

Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu s Prilogo I k Uredbi (EU) 2018/1999 določijo potrebne ukrepe za uresničitev povprečnega letnega povečanja iz prvega pododstavka.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 4a:

„4a. Države članice zagotovijo, da se za operaterje sistemov daljinskega ogrevanja ali hlajenja z zmogljivostjo nad 25 MWth določi obveznost, da priključijo tretje dobavitelje energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hladu ali da tako priključitev ponudijo ter kupijo toploto ali hlad iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hladu od tretjih dobaviteljev na podlagi nediskriminatornih meril, ki jih določi pristojni organ zadevne države članice, kadar morajo taki operaterji storiti eno ali več od naslednjega:

(a) izpolniti povpraševanje novih odjemalcev;

(b) nadomestiti obstoječe zmogljivosti za proizvodnjo toplote ali hladu ter

(c) razširiti obstoječe zmogljivosti za proizvodnjo toplote ali hladu.“;

(d) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Države članice lahko operaterju sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja dovolijo, da zavrne priključitev in nakup toplote ali hlajenja od dobavitelja, ki je tretja stran, v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) sistem zaradi drugih dobaviteljev toplote ali hladu iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hladu nima zadostne zmogljivosti;

(b) toplota ali hlad, ki ga dobavi dobavitelj, ki je tretja stran, ne izpolnjuje tehničnih parametrov, potrebnih za priključitev sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja ter zagotovitev njegovega zanesljivega in varnega delovanja,

(c) operater lahko dokaže, da bi zagotavljanje dostopa povzročilo čezmerno povišanje stroškov toplote ali hladu za končne odjemalce v primerjavi s stroški za uporabo glavnega lokalnega vira oskrbe s toploto ali hladom, s katerim je obnovljivi vir ali odvečna toplota in odvečni hlad v konkurenčnem odnosu;

(d) sistem operaterja ustreza opredelitvi učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja iz [člena x predlagane prenovitve direktive o energijski učinkovitosti].

Države članice zagotovijo, da kadar operater sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja zavrne priključitev dobavitelja ogrevanja ali hlajenja v skladu s prvim pododstavkom, ta operater pristojnemu organu predloži informacije o razlogih za zavrnitev ter pogojih in ukrepih, ki bi jih bilo treba sprejeti v sistemu, da bi se omogočila priključitev. Države članice zagotovijo, da je vzpostavljen ustrezen postopek za odpravo neupravičenih zavrnitev.

6. Države članice vzpostavijo usklajevalni okvir med operaterji sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja ter morebitnimi viri odvečne toplote in odvečnega hladu v industrijskem in terciarnem sektorju, da se olajša uporaba odvečne toplote in odvečnega hladu. Ta usklajevalni okvir zagotavlja dialog o uporabi odvečne toplote in odvečnega hladu, ki vključuje vsaj:

(a) operaterje sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja;

(b) podjetja v industrijskem in terciarnem sektorju, ki proizvajajo odvečno toploto in hlad, ki ju je mogoče ekonomsko predelati prek sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, kot so podatkovni centri, industrijski obrati, velike poslovne stavbe in javni prevoz, ter

(c) lokalne organe, odgovorne za načrtovanje in odobritev energetske infrastrukture.“;

(e) odstavki 8, 9 in 10 se nadomestijo z naslednjim:

„8. Države članice vzpostavijo okvir, v skladu s katerim bodo operaterji distribucijskih sistemov električne energije v sodelovanju z operaterji sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki delujejo na njihovih zadevnih območjih, najmanj vsaka štiri leta ocenili potencial sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja za izravnavo in druge sistemske storitve, vključno s prilagajanjem odjema in shranjevanjem toplote, ki nastane zaradi presežne električne energije iz obnovljivih virov, ter ocenili, ali bi bila uporaba ugotovljenega potenciala v primerjavi z alternativnimi možnostmi gospodarnejša z viri in stroškovno učinkovitejša.

Države članice zagotovijo, da operaterji prenosnih in distribucijskih sistemov električne energije ustrezno upoštevajo rezultate ocene, zahtevane v skladu s prvim pododstavkom, pri načrtovanju omrežij, naložbah v omrežje in razvoju infrastrukture na svojih zadevnih ozemljih.

Države članice olajšajo usklajevanje med operaterji sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja ter operaterji prenosnih in distribucijskih sistemov električne energije, da zagotovijo, da lahko na njihovih trgih električne energije sodelujejo storitve izravnave, shranjevanja in druge storitve prilagajanja, kot je prilagajanje odjema, ki jih zagotavljajo operaterji sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja.

Države članice lahko zahteve glede ocenjevanja in usklajevanja iz prvega in tretjega pododstavka razširijo na operaterje prenosnih in distribucijskih omrežij plina, vključno z vodikovimi omrežji in drugimi energetskimi omrežji.

9. Države članice zagotovijo, da pristojni organ jasno opredeli, objavi in uveljavlja pravice porabnikov ter pravila za upravljanje sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja v skladu s tem členom.

10. Državi članici ni treba uporabljati odstavkov 2 in 9, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) njen delež daljinskega ogrevanja in hlajenja je bil 24. decembra 2018 manjši od 2 % bruto končne porabe energije pri ogrevanju in hlajenju ali enak;

(b) njen delež daljinskega ogrevanja in hlajenja je bil 24. decembra 2018 povečan nad 2 % bruto končne porabe energije pri ogrevanju in hlajenju z razvijanjem novih učinkovitih sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, na podlagi njenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov v skladu s Prilogo I k Uredbi (EU) 2018/1999 in ocene iz člena 23(1a) te direktive;

(c) 90 % končne bruto porabe energije v sistemih daljinskega ogrevanja in hlajenja poteka v sistemih daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki ustrezajo opredelitvi iz [člena x predlagane prenovitve direktive o energijski učinkovitosti].“;

(14) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov v prometnem sektorju zaradi uporabe energije iz obnovljivih virov

1. Vsaka država članica določi obveznost za dobavitelje goriva, v skladu s katero zagotovijo, da:

(a) količina goriv in električne energije iz obnovljivih virov, dobavljena prometnemu sektorju, pomeni zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov za vsaj 13 % do

leta 2030 v primerjavi z izhodiščem iz točke (b) člena 27(1) v skladu z okvirno usmeritvijo, ki jo določi država članica;

(b) delež naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX, v energiji, ki se dobavlja prometnemu sektorju, znaša vsaj 0,2 % leta 2022, 0,5 % leta 2025 in 2,2 % leta 2030, delež goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora pa vsaj 2,6 % leta 2030.

Za izračun zmanjšanja iz točke (a) in deleža iz točke (b) države članice upoštevajo obnovljiva goriva nebiološkega izvora tudi takrat, kadar se uporabljajo kot vmesni proizvodi za proizvodnjo konvencionalnih goriv. Države članice lahko pri izračunu zmanjšanja iz točke (a) upoštevajo reciklirana ogljična goriva.

Države članice lahko pri določanju obveznosti za dobavitelje goriva izvzamejo dobavitelje goriva, ki dobavljajo električno energijo ali tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, iz izpolnjevanja obveznosti minimalnega deleža naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX.

2. Države članice vzpostavijo mehanizem, ki dobaviteljem goriva na njihovem ozemlju omogoča izmenjavo dobropisov za oskrbo prometnega sektorja z energijo iz obnovljivih virov. Gospodarski subjekti, ki električno energijo iz obnovljivih virov dobavljajo električnim vozilom prek javnih polnilnih postaj, prejmejo dobropise ne glede na to, ali za gospodarske subjekte velja obveznost, ki jo država članica določi za dobavitelje goriva, in lahko te dobropise prodajo dobaviteljem goriva, ki jih lahko uporabijo za izpolnitev obveznosti iz prvega pododstavka odstavka 1.“;

(15) člen 26 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Da bi se za državo članico izračunala bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov iz člena 7 in cilj zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov iz točke (a) prvega pododstavka člena 25(1), delež pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter biomasnih goriv, porabljenih v prometu, če so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, za več kot 1 odstotno točko ne presega deleža teh goriv v končni porabi energije v prometnem sektorju v letu 2020 v tej državi članici, z največ 7 % končne porabe energije v prometnem sektorju v tej državi članici.“;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Če je delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, porabljenih v prometu, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, v državi članici omejen na delež, manjši od 7 %, ali če se država članica odloči, da bo delež dodatno omejila, lahko ta država članica cilj zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov iz točke (a) prvega pododstavka člena 25(1) ustrezno zmanjša glede na prispevek teh goriv k prihranku emisij toplogrednih plinov. V ta namen države članice upoštevajo, da ta goriva prihranijo 50 % emisij toplogrednih plinov.“;

(b) v odstavku 2, prvi in peti pododstavek, se „minimalni delež iz prvega pododstavka člena 25(1)“ oziroma „minimalnemu deležu iz prvega pododstavka člena 25(1)“ nadomesti s „cilj zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov iz točke (a) prvega pododstavka člena 25(1)“ oziroma „cilju manjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov iz točke (a) prvega pododstavka člena 25(1)“;

(16) člen 27 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Pravila za izračun v prometnem sektorju in glede goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ne glede na njihovo končno uporabo“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za izračun zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov iz točke (a) prvega pododstavka člena 25(1) se uporabljajo naslednja pravila:

(a) prihranki emisij toplogrednih plinov se izračunajo na naslednji način:

(i) za pogonska biogoriva in bioplin z množenjem količine teh goriv, ki se dobavlja za vse načine prevoza, s prihranki emisij, določenimi v skladu s členom 31;

(ii) za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora in reciklirana ogljična goriva z množenjem količine teh goriv, ki se dobavlja za vse načine prevoza, s prihranki emisij, določenimi v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 29a(3);

(iii) za električno energijo iz obnovljivih virov z množenjem količine električne energije iz obnovljivih virov, ki se dobavlja za vse načine prevoza, s primerjalnikom za fosilna goriva $EC_{F(e)}$ iz Priloge V;

(b) izhodišče iz člena 25(1) se izračuna tako, da se količina energije, ki se dobavlja prometnemu sektorju, pomnoži s primerjalnikom za fosilna goriva $E_{F(t)}$ iz Priloge V;

(c) za izračun ustreznih količin energije se uporabljajo naslednja pravila:

(i) za določitev količine energije, ki se dobavlja prometnemu sektorju, se uporabijo vrednosti energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, določene v Prilogi III;

(ii) za določitev energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, ki niso vključena v Prilogo III, države članice uporabijo ustrezne evropske standarde za določanje kurilnih vrednosti goriv. Če v ta namen ni bil sprejet noben evropski standard, se uporabijo ustrezni standardi ISO;

(iii) količina električne energije iz obnovljivih virov, ki se dobavlja prometnemu sektorju, se določi tako, da se količina električne energije, dobavljene temu sektorju, pomnoži s povprečnim deležem električne energije iz obnovljivih virov, dobavljene na ozemlju države članice v predhodnih dveh letih. Izjemoma se električna energija, pridobljena iz

neposredne povezave z obratom, ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov in se dobavlja prometnemu sektorju, v celoti šteje za obnovljivo;

(iv) delež pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu B Priloge IX, v energijski vsebnosti goriv in električne energije, dobavljenih prometnemu sektorju, je, razen na Cipru in Malti, omejen na 1,7 %;

(d) zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov zaradi uporabe energije iz obnovljivih virov se določi tako, da se prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv, bioplina in električne energije iz obnovljivih virov, ki se dobavljajo za vse načine prevoza, deli z izhodiščem.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive, tako da se energijska vsebnost goriv, namenjenih uporabi v prometu, iz Priloge III prilagodi v skladu z znanstvenim in tehničnim napredkom.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Za izračun ciljev iz točke (a) prvega pododstavka člena 25(1) se uporabljajo naslednje pravila:

(a) pri izračunu imenovalca, tj. količine energije, porabljene v prometnem sektorju, se upoštevajo vsa goriva in električna energija, ki se dobavljajo prometnemu sektorju;

(b) pri izračunu števca se upošteva energijska vsebnost naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX, ter goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki se dobavljajo za vse načine prevoza na ozemlju Unije;

(c) deleži naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX, ter goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki se dobavljajo letalskemu in pomorskemu prometu, se štejejo za 1,2-kratnik njihove energijske vsebnosti.“;

(d) odstavek 2 se črta.

(d) odstavek 3 se spremeni:

(i) prvi, drugi in tretji pododstavek se črtajo;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar se električna energija, neposredno ali prek proizvodnje vmesnih proizvodov, uporablja za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, se za določitev deleža energije iz obnovljivih virov uporabi povprečni delež električne energije iz obnovljivih virov v državi proizvodnje, kot je bil izračunan dve leti pred zadevnim letom.“;

(iii) v petem pododstavku se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Vendar se lahko električna energija, pridobljena z neposredno povezavo z obratom za proizvodnjo električne energije, v celoti šteje za električno energijo iz obnovljivih virov, kadar se uporabi za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, če obrat:“;

(17) člen 28 se spremeni:

(a) odstavki 2, 3 in 4 se črtajo.

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„Komisija do 31. decembra 2024 sprejme delegirane akte v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z opredelitvijo metodologije za določanje deleža pogonskega biogoriva in bioplina za uporabo v prometu, pridobljenega v enotnem postopku s predelavo biomase s fosilnimi gorivi.“;

(c) v odstavku 7 se besedilo „ki je določena v četrtem pododstavku člena 25(1)“ nadomesti z besedilom „ki je določena v točki (b) prvega pododstavka členu 25(1), “;

(18) člen 29 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„prispevanje k deležem energije iz obnovljivih virov v državah članicah in doseganju ciljev iz členov 3(1),15a(1), 22a(1), 23(1), 24(4) in 25(1) te direktive;“;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Biomasna goriva izpolnjujejo trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz odstavkov 2 do 7 in 10, če se uporabljajo:

– (a) v primeru trdnih biomasnih goriv v obratih za proizvodnjo električne energije, ogrevanja in hlajenja s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 5 MW ali več,

– (b) v primeru plinastih biomasnih goriv v obratih za proizvodnjo električne energije, ogrevanja in hlajenja s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 2 MW ali več,

– (c) v primeru obratov, ki proizvajajo plinasta biomasna goriva, z naslednjo povprečno stopnjo pretoka biometana:

(i) nad 200 m^3 ekvivalenta metana/h, merjeno pri standardnih temperaturnih in tlačnih pogojih (tj. 0 °C in 1 bar atmosferskega tlaka);

(ii) če je bioplin sestavljen iz mešanice metana in negorljivih drugih plinov, za pretok metana velja prag iz točke (i), preračunan sorazmerno z volumskim deležem metana v mešanici.“;

(iii) po četrtem pododstavku se vstavi naslednji pododstavek:

„Države članice lahko trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov uporabljajo tudi za obrate z manjšo skupno nazivno vhodno toplotno močjo ali stopnjo pretoka biometana.“;

(b) v odstavku 3 se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Ta odstavek, razen točke (c) prvega pododstavka,, se uporablja tudi za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz gozdne biomase.“;

(c) v odstavku 4 se doda naslednji pododstavek:

„Prvi pododstavek, razen točk (b) in (c), in drugi pododstavek se uporabljata tudi za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz gozdne biomase.“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, pridobljena iz kmetijske ali gozdne biomase, ki se upoštevajo za namene točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin z zemljišč, ki so bila januarja 2008 šotišča, razen če je dokazano, da se z obdelovanjem in pridelovanjem te surovine ne povzroči izsuševanje predhodno neizsušene prsti.“;

(e) v odstavku 6, prvi pododstavek, točka (a), se točka (iv) nadomesti z naslednjim:

„(iv) se sečnja izvaja ob upoštevanju ohranjanja kakovosti tal in biotske raznovrstnosti, da bi se čim bolj zmanjšali negativni vplivi, na način, ki preprečuje sečnjo štorov in korenin, degradacijo prvotnih gozdov ali njihovo spreminjanje v gozdne nasade in sečnjo na občutljivih tleh; zmanjšuje velike količine čistih kosov ter zagotavlja lokalno ustrezne pragove za pridobivanje odmrlega lesa in zahteve po uporabi sistemov sečnje, ki zmanjšujejo vplive na kakovost tal, vključno z zbijanjem tal, ter na značilnosti biotske raznovrstnosti in habitate;“;

(f) v odstavku 6, prvi pododstavek, točka (b), se točka (iv) nadomesti z naslednjim:

„(iv) se sečnja izvaja ob upoštevanju ohranjanja kakovosti tal in biotske raznovrstnosti, da bi se čim bolj zmanjšali negativni vplivi, na način, ki preprečuje sečnjo štorov in korenin, degradacijo prvotnih gozdov ali njihovo spreminjanje v gozdne nasade in sečnjo na občutljivih tleh; zmanjšuje velike količine čistih kosov ter zagotavlja lokalno ustrezne pragove za pridobivanje odmrlega lesa in zahteve po uporabi sistemov sečnje, ki zmanjšujejo vplive na kakovost tal, vključno z zbijanjem tal, ter na značilnosti biotske raznovrstnosti in habitate;“;

(g) v odstavku 10, prvi pododstavek, se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) najmanj 70 % pri proizvodnji električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje iz biomasnih goriv, ki se uporabljajo v obratih do 31. decembra 2025, ter najmanj 80 % po vključno 1. januarju 2026.“;

(19) vstavi se naslednji člen 29a:

„Člen 29a

Merila za prihranek emisij toplogrednih plinov za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora in reciklirana ogljična goriva

1. Energija iz obnovljivih goriv nebiološkega izvora se k deležu energije iz obnovljivih virov držav članic in ciljem iz členov 3(1), 15a(1), 22a(1), 23(1), 24(4) in 25(1) prišteje le, če prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe teh goriv znašajo vsaj 70 %.

2. Energija iz recikliranih ogljičnih goriv se lahko k cilju zmanjšanja emisij toplogrednih plinov iz točke (a) prvega pododstavka člena 25(1) prišteje le, če prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe teh goriv znašajo vsaj 70 %.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z določitvijo metodologije za ocenjevanje prihrankov emisij toplogrednih plinov zaradi goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora in recikliranih ogljičnih goriv. Metodologija zagotavlja, da se emisijam CO_2, zajetje katerih je že prejelo emisijski dobropis v skladu z drugimi zakonskimi določbami, ne prizna dobropisa za preprečene emisije.“;

(20) člen 30 se spremeni:

(a) v odstavku 1, prvi pododstavek, se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Če se obnovljiva goriva in reciklirana ogljična goriva upoštevajo pri doseganju ciljev iz členov 3(1), 15a(1), 22a(1), 23(1), 24(4) in 25(1), države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da dokažejo, da so izpolnjena trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz členov 29(2) do (7) in (10) ter 29a(1) in (2) za obnovljiva goriva in reciklirana ogljična goriva. Za ta namen od gospodarskih subjektov zahtevajo, da uporabijo sistem masne bilance, ki:“;

(b) v odstavku 3 se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da gospodarski subjekti predložijo zanesljive informacije v zvezi z izpolnjevanjem trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov, določenih v členih 29(2) do (7) in (10) ter 29a(1) in (2), ter da gospodarski subjekti zadevni državi članici na zahtevo dajo na voljo podatke, ki so bili uporabljeni za pripravo informacij.

Obveznosti iz tega odstavka veljajo ne glede na to, ali so goriva iz obnovljivih virov in reciklirana ogljična goriva proizvedena v Uniji ali uvožena. Informacije o geografskem izvoru in vrsti uporabljene surovine za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva po posameznih dobaviteljih goriva se porabnikom zagotovijo na spletnih mestih operaterjev, dobaviteljev ali zadevnih pristojnih organov ter se letno posodabljajo.“;

(c) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi, ki določajo standarde za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov in recikliranih ogljičnih goriv, zagotavljajo točne podatke o prihrankih emisij toplogrednih plinov za namene členov 29(10) ter 29a(1) in (2), dokazujejo skladnost s členoma 27(3) in 31a(5) ali dokazujejo, da pošiljke pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv izpolnjujejo trajnostna merila iz člena 29(2) do (7). Pri dokazovanju izpolnjevanja meril iz člena 29(6) in (7) se operaterji lahko odločijo, da zahtevane dokaze predložijo neposredno na ravni območij izvora. Komisija lahko za namene točke (c)(ii) prvega pododstavka člena 29(3)(b) prizna zavarovana območja za ohranjanje redkih, prizadetih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, priznana v mednarodnih sporazumih ali uvrščena na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave in naravnih virov.“;

(d) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Države članice lahko vzpostavijo nacionalne sisteme, v okviru katerih se izpolnjevanje trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov iz členov 29(2) do (7) in (10) ter 29a(1) in (2) v skladu z metodologijo, razvito v skladu s členom 29a(3), preverja skozi celotno nadzorno verigo, ki vključuje pristojne nacionalne organe. Ti sistemi se lahko uporabijo tudi za preverjanje točnosti in popolnosti informacij, ki jih gospodarski subjekti vključijo v podatkovno zbirko Unije, za dokazovanje skladnosti s členom 27(3) ter za certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

Država članica lahko tak nacionalni sistem priglasi Komisiji. Komisija tak sistem prednostno oceni, da bi olajšala vzajemno dvo- ali večstransko priznavanje teh sistemov. Komisija lahko z izvedbenimi akti odloči, ali tak priglašeni nacionalni sistem izpolnjuje pogoje iz te direktive. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

Kadar je odločitev pozitivna, drugi sistemi, ki jih Komisija priznava v skladu s tem členom, ne zavrnejo medsebojnega priznavanja z nacionalnim sistemom zadevne države članice glede preverjanja izpolnjevanja meril, za katera ga je priznala Komisija.

Za obrate, ki proizvajajo električno energijo, ogrevanje in hlajenje s skupno nazivno vhodno toplotno močjo med 5 in 10 MW, države članice vzpostavijo poenostavljene nacionalne sisteme preverjanja, da zagotovijo izpolnjevanje trajnostnih meril in meril za emisije toplogrednih plinov iz člena 29(2) do (7) in (10).“;

(e) v odstavku 9 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če gospodarski subjekt predloži dokaz ali podatke, pridobljene v skladu s sistemom, za katerega je bila sprejeta odločitev na podlagi odstavka 4 ali 6, država članica od gospodarskega subjekta ne zahteva, da predloži nadaljnja dokazila o skladnosti z elementi, zajetimi v sistemu, za katero je Komisija priznala sistem.“;

(f) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„Komisija na zahtevo države članice, ki lahko temelji na zahtevi gospodarskega subjekta, na podlagi vseh razpoložljivih dokazov preuči, ali so bila v zvezi z virom goriv iz obnovljivih virov in recikliranim ogljičnim gorivom izpolnjena trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz členov 29(2) do (7) in (10) ter 29a(1) in (2).

Komisija v šestih mesecih po prejemu take zahteve in v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3) z izvedbenimi akti odloči, ali lahko zadevna država članica:

(a) upošteva goriva iz obnovljivih virov in reciklirana ogljična goriva iz tega vira za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka člena 29(1), , ali

(b) z odstopanjem od odstavka 9 tega člena od dobaviteljev vira goriv iz obnovljivih virov in recikliranega ogljičnega goriva zahteva, da zagotovijo dodatne dokaze o izpolnjevanju teh trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov ter upoštevanju teh pragov prihrankov emisij toplogrednih plinov.“;

(21) v členu 31 se črtajo odstavki 2, 3 in 4;

(22) vstavi se naslednji člen:

„Člen 31a

Podatkovna zbirka Unije

1. Komisija zagotovi, da se vzpostavi podatkovna zbirka Unije, ki bo omogočala sledenje tekočim in plinastim gorivom iz obnovljivih virov ter recikliranim ogljičnim gorivom.

2. Države članice od ustreznih gospodarskih subjektov zahtevajo, da v to podatkovno zbirko pravočasno vnesejo informacije o opravljenih transakcijah in trajnostnih značilnostih goriv, ki so predmet teh transakcij, vključno z emisijami toplogrednih plinov v njihovem življenjskem ciklu, in sicer od kraja proizvodnje do porabe v Uniji. V podatkovno zbirko se vključijo tudi informacije o tem, ali je bila podpora zagotovljena za proizvodnjo določene pošiljke goriva, in če je tako, o vrsti programa podpore.

   Kadar je to primerno za izboljšanje sledljivosti podatkov v celotni dobavni verigi, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 za nadaljnjo razširitev obsega informacij, ki jih je treba vključiti v podatkovno zbirko Unije, da se zajamejo ustrezni podatki s kraja proizvodnje ali zbiranja surovin, uporabljenih za proizvodnjo goriva.

   Države članice od dobaviteljev goriva zahtevajo, da v podatkovno zbirko Unije vnesejo informacije, potrebne za preverjanje skladnosti z zahtevami iz prvega pododstavka člena 25(1).

3. Države članice imajo dostop do podatkovne zbirke Unije za namene spremljanja in preverjanja podatkov.

4. Če so bila za proizvodnjo pošiljke plinov iz obnovljivih virov izdana potrdila o izvoru, države članice zagotovijo, da se ta potrdila o izvoru prekličejo, preden se lahko pošiljka plinov iz obnovljivih virov vpiše v podatkovno zbirko.

5. Države članice zagotovijo, da se preverita točnost in popolnost informacij, ki jih gospodarski subjekti vključijo v podatkovno zbirko, na primer z uporabo prostovoljnih ali nacionalnih sistemov.

Za preverjanje podatkov lahko prostovoljni ali nacionalni sistemi, ki jih priznava Komisija v skladu s členom 30(4), (5) in (6), uporabijo informacijske sisteme tretjih strani kot posrednikov za zbiranje podatkov, če je bila Komisija o taki uporabi uradno obveščena.“;

(23) člen 35 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz drugega pododstavka člena 8(3), člena 29a(3), četrtega in petega pododstavka člena 26(2), drugega pododstavka člena 27(1), četrtega pododstavka člena 27(3), člena 28(5), drugega pododstavka člena 28(6), drugega pododstavka člena 31(5), in drugega pododstavka člena 31a(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od [začetka veljavnosti te direktive o spremembi]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„Pooblastilo iz petega pododstavka člena 7(3), drugega pododstavka člena 8(3), člena 29a(3), četrtega in petega pododstavka člena 26(2), drugega pododstavka člena 27(1), četrtega pododstavka člena 27(3), člena 28(5), drugega pododstavka člena 28(6), člena 31(5) in drugega pododstavka člena 31a(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v njem. Ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„Delegirani akt, sprejet na podlagi petega pododstavka člena 7(3), drugega pododstavka člena 8(3), člena 29a(3), četrtega in petega pododstavka člena 26(2), drugega pododstavka člena 27(1), četrtega pododstavka člena 27(3), člena 28(5), drugega pododstavka člena 28(6), člena 31(5) in drugega pododstavka člena 31a(2) začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot tudi Svet Komisijo obvestita, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(24) Priloge se spremenijo v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Uredbe (EU) 2018/1999

(1) Člen 2 se spremeni:

(a) točka 11 se nadomesti z naslednjim:

„(11) ‚energetski in podnebni cilji Unije za leto 2030' pomeni zavezujoče cilje za celotno Unijo, in sicer vsaj 40-odstotno domače zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990, zavezujoči cilj Unije za energijo iz obnovljivih virov v letu 2030 iz člena 3 Direktive (EU) 2018/2001, krovni cilj na ravni Unije v obliki vsaj 32,5-odstotnega izboljšanja energijske učinkovitosti v letu 2030 in cilj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti do leta 2030 ali katere koli nadaljnje cilje v tem smislu, o katerih se za leto 2030 dogovori Evropski svet ali Evropski parlament in Svet;";

(b) v točki 20 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v okviru priporočil Komisije, ki temeljijo na oceni v skladu s točko (b) člena 29(1) glede energije iz obnovljivih virov, zgodnjo izvedbo prispevka države članice k zavezujočemu cilju Unije za energijo iz obnovljivih virov v letu 2030 iz člena 3 Direktive (EU) 2018/2001 v skladu z nacionalnimi referenčnimi vrednostmi za energijo iz obnovljivih virov;";

(2) v členu 4 se točka (a)(2) nadomesti z naslednjim:

„(2) v zvezi z energijo iz obnovljivih virov:

z vidika doseganja zavezujočega cilja Unije za energijo iz obnovljivih virov v letu 2030 iz člena 3 Direktive (EU) 2018/2001, prispevek k temu cilju v obliki deleža energije iz obnovljivih virov države članice v bruto porabi končne energije leta 2030 z okvirnim začrtanim potekom za navedeni prispevek od leta 2021. Do leta 2022 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 18-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030. Do leta 2025 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 43-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030. Do leta 2027 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 65-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030.

Okvirni začrtani potek do leta 2030 doseže vsaj načrtovani prispevek države članice. Če država članica pričakuje, da bo presegla svoj zavezujoči nacionalni cilj za leto 2020, se lahko njen okvirni začrtani potek začne na ravni, ki naj bi jo predvidoma dosegla. Vsi okvirni začrtani poteki držav članic skupaj se dodajo referenčnim vrednostim Unije v letih 2022, 2025 in 2027 ter zavezujočemu cilju Unije za energijo iz obnovljivih virov v letu 2030 iz člena 3 Direktive (EU) 2018/2001. Država članica lahko za namene te uredbe ne glede na svoj prispevek k cilju Unije in svoj začrtani potek za namene nacionalne politike določi višje cilje.";

(3) v členu 5 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice skupaj zagotovijo, da vsota njihovih prispevkov znaša vsaj toliko kot raven zavezujočega cilja Unije za energijo iz obnovljivih virov v letu 2030 iz člena 3 Direktive (EU) 2018/2001.“;

(4) v členu 29 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri deležu energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije Unije, in sicer na podlagi okvirnega začrtanega poteka Unije, ki se začne pri 20 % v letu 2020, doseže v letu 2022 referenčno vrednost vsaj 18-odstotnega, v letu 2025 43-odstotnega, v letu 2027 pa 65-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med ciljem Unije v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 in ciljem Unije v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2030 ter doseže zavezujoči cilj Unije za energijo iz obnovljivih virov v letu 2030 iz člena 3 Direktive (EU) 2018/2001.“

Člen 3

Spremembe Direktive 98/70/ES

Direktiva 98/70/ES se spremeni:

(1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva glede cestnih vozil in necestne mobilne mehanizacije (vključno s plovili za celinske plovne poti, ko niso na morju), kmetijskih in gozdarskih traktorjev ter plovil za rekreacijo, ko niso na morju, z vidika zdravja in okolja določa tehnične specifikacije za gorivo za motorje na prisilni vžig in motorje na kompresijski vžig, pri čemer so upoštevane tehnične zahteve teh motorjev.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) točke 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. ‚motorni bencin‘ pomeni katero koli hlapno mineralno olje, namenjeno za delovanje motorjev z notranjim zgorevanjem na prisilni vžig za pogon vozil, ki spada pod oznake KN 2710 12 41, 2710 12 45 in 2710 12 49;

2. ‚dizelsko gorivo‘ pomeni plinska olja, ki spadajo pod oznako KN 2710 19 43[28], kot je navedeno v Uredbi (ES) št. 715/2007[29] Evropskega

[28] Številčenje teh oznak KN, kakor je določeno v Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).

[29] Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).

parlamenta in Sveta in Uredbi (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[30] ter se uporabljajo za vozila na lastni pogon;

3. ‚plinsko olje, namenjeno za necestno mobilno mehanizacijo (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijske in gozdarske traktorje ter plovila za rekreacijo' je katero koli naftno tekoče gorivo, ki spada pod oznako KN 2710 19 43[31], kot je navedeno v Direktivi 2013/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta[32], Uredbi (EU) 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[33] in Uredbi (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta[34] ter je namenjeno uporabi v motorjih na kompresijski vžig;";

(b) točki 8 in 9 se nadomestita z naslednjim:

„8. ‚dobavitelj' pomeni ‚dobavitelja goriva', kakor je opredeljen v točki 38 v prvem odstavku člena 2 Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta[35];

9. ‚pogonska biogoriva' pomenijo ‚biogoriva', kakor so opredeljena v točki 33 v prvem odstavku člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;";

(3) člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da zagotovijo dajanje na trg dizelskega goriva z vsebnostjo metil estra maščobnih kislin (FAME) do 7 %.";

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da največja dovoljena vsebnost žvepla v plinskem olju, namenjenem za uporabo v strojih, uporabljanih zunaj cest (vključno s plovili za celinske plovne poti), kmetijskih in gozdarskih traktorjih ter plovilih za rekreacijo, znaša 10 mg/kg. Države članice zagotovijo, da se lahko tekoča goriva, razen navedenega plinskega olja, v plovilih za celinske plovne poti in plovilih za rekreacijo uporabljajo le, če vsebnost žvepla v teh tekočih gorivih ne presega največje dovoljene vsebnosti navedenega plinskega olja.";

(4) členi 7a do 7e se črtajo;

(5) člen 9 se spremeni:

---

[30] Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES (UL L 188, 18.7.2009, str. 1).

[31] Številčenje teh oznak KN, kakor je določeno v Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).

[32] Direktiva 2013/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o plovilih za rekreacijo in osebnih plovilih ter razveljavitvi Direktive 94/25/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 90).

[33] Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 060, 2.3.2013, str. 1).

[34] Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo, o spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter o spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES (UL L 354, 16.9.2016, str. 53).

[35] Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

(a) v odstavku 1 se črtajo točke (g), (h), (i) in (k);

(b) odstavek 2 se črta;

(6) Priloge I, II, IV in V se spremenijo v skladu s Prilogo I k tej direktivi.

Člen 4

Prehodne določbe

(1) Države članice zagotovijo, da se podatki, zbrani in sporočeni organu, ki ga imenuje država članica, za leto [UL: nadomestiti s koledarskim letom, v katerem začne veljati razveljavitev] ali del tega leta v skladu s tretjim pododstavkom člena 7a(1) in členom 7a(7) Direktive 98/70/ES, ki se črtata s členom 3(4) te direktive, predložijo Komisiji.

(2) Komisija vključi podatke iz odstavka 1 tega člena v vsa poročila, ki jih mora predložiti v skladu z Direktivo 98/70/ES.

Člen 5

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2024. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

   Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila glavnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6

Razveljavitev

Direktiva (EU) 2015/652[36] se razveljavi z učinkom od [UL: nadomestiti s koledarskim letom, v katerem začne veljati razveljavitev].

Člen 7

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

[36] Direktiva Sveta (EU) 2015/652 z dne 20. aprila 2015 o določitvi metod izračuna in zahtev glede poročanja na podlagi Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva (UL L 107, 25.4.2015, str. 26).

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik